

HÜR DAVA PARTİSİ PROGRAMI

ARALIK-2012

İÇİNDEKİLER

A- GİRİŞ	7
YENİ BİR PARTİYE İHTİYAÇ VAR MI? NEDEN HÜR DAVA PARTİSİ?	8
BU HAREKETİN İLKE VE HEDEFLERİ NELERDİR?	10
B - TEMEL HAK VE HÜRRİYETLER	13
1 - HAYAT VE EMNİYET HAKKI (CAN EMNİYETİ)	13
2 - DÜŞÜNCE, İFADE VE ÖRGÜTLENME HÜRRİYETİ (AKIL EMNİYETİ)	14
3 - İNANÇ VE İBADET HÜRRİYETİ	15
4 - EĞİTİM VE KENDİNİ GELİŞTİRME HÜRRİYETİ	16
5 - MÜLKİYET VE MİRAS HAKKI (MAL EMNİYETİ)	16
6 - HAK ARAMA HÜRRİYETİ VE YARGI BAĞIMSIZLIĞI	18
7 - EVLENME VE AİLE KURMA HAKKI (NESİL EMNİYETİ)	19
8 - KADIN, ÇOCUK, ENGELLİ VE DİĞER DEZAVANTAJLI KESİMLER	21
9 - MESKEN MASUNİYETİ VE HABERLEŞME HÜRRİYETİ	21
10 - SEYAHAT ETME VE İKAMET HAKKI	22
11 - SEÇME, SEÇİLME VE YÖNETİME KATILMA HAKKI	22
12- ÇALIŞMA, DİNLENME, MESLEK EDİNME VE SENDİKA HAKKI	23
13- SAĞLIK, BESLENME VE BARINMA HAKKI	24
C - DEVLETİN YAPILANMASI, AMACI VE GÖREVLERİ	25
1 - YENİ ANAYASA VE MİLLET İRADESİ	28
2 - KAMU GÖREVLİLERİ VE VATANDAŞA BAKIŞ	29

3 - KÜRT SORUNU	30
4 - YERİNDEN YÖNETİM VE YEREL YÖNETİMLERİN GÜÇLENDİRİLMESİ	33
5 - ETNİK VE DİNİ AZINLIKLAR, IRKÇILIĞIN VE AYRIMCILIĞIN ÖNLENMESİ	35
6 - KAMU HİZMETLERİNİN ŞEFFAFLAŞTIRILMASI, YOLSUZLUK VE SU-İ İSTİMALLERLE MÜCADELE	35
7 - TARİH VE KÜLTÜR	36
8 - ÇEVRE VE TABİATIN KORUNMASI	37
D - İKTİSAT	39
1- GİRİŞ	39
2- İKTİSAT POLİTİKAMIZ	42
3 - YOKSULLUKLA MÜCADELE - GELİR DAĞILIMI	43
4 - İKTİSADİ YÖNDEN GERİ KALMIŞ BÖLGELER	43
5 - İHRACAT- İTHALAT DENGESİ ÜRETİM MALİYETLERİ	45
6 - ENERJİ MALİYETLERİ - NÜKLEER ENERJİ	45
7- TARIM VE HAYVANCILIK	46
8 - KÖYE DÖNÜŞLER VE KÖYLÜNÜN KALKINDIRILMASI	47
9 - HAZİNE ARAZİLERİNİN İŞLETİLMESİ	48
10- İSRAFIN VE YOLSUZLUĞUN ÖNLENMESİ, KAYNAKLARIN VERİMLİ KULLANILMASI	48
11- BÜTÇE AÇIĞI VE KAMU BORÇLANMASI	49
12- VERGİ ADALETİ	50
13- ORMANLARIN GELİŞTİRİLMESİ, İSLAHI VE İŞLETİMİ	51
14- SINIR TİCARETİ	51

E - DIŞ POLİTİKA	53
F - SOSYAL POLİTİKALAR	61
1 - EĞİTİM	61
2 - SAĞLIK	66
3 - SOSYAL GÜVENLİK VE SOSYAL HİZMETLER	68
4 - KADIN VE AİLE	69
5 - GENÇLİK VE SPOR	71
6 - ENGELLİ VATANDAŞLAR	72
7- TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ HAKLARI	73
8 - KÜLTÜR VE SANAT	74
9- YAZILI - GÖRSEL BASIN VE HABERLEŞME	75
10 - BİLİM VE TEKNOLOJİ	75
11- ŞEHİRLEŞME VE KONUT	76
12- TRAFİK	77
13- ULAŞIM	78
14- ÇEVRE	78
15- TURİZM	79
G- SONUÇ	81

A- GİRİŞ

Cenab-ı Allah, dünya ve içindeki her şeyi insanoğlunun ihtiyaçları için var etmiş ve onun hizmetine sunmuştur.

Ahsen-i takvim olarak (en güzel bir şekilde) yaratılmış olan insanın fitratına su-i niyetle yapılan müdahaleler sonucu, kaybeden bir bütün olarak insanlık olmuştur. Bu müdahaleler sonucu bozulan fitrat yeniden yapılandırılmalıdır. İnsanın özüne ve fitratına dönmesi, içinde bulunduğu manevi buhrandan çıkışına ve kurtuluşuna vesile olur. Bundan sonra da bütün insanlığı kurtarma görevini üstlenebilir.

“İnsan insanın kurdudur” anlayışı, toplumumuzun özüne yabancılaşması sonucunu doğurmuştur. Kültür ve medeniyetimize göre yaradılış itibarıyla bütün insanlar bir tek erkek ve kadının; Hazret-i Âdem ve Havva'nın çocukları olarak kardeşlerdir. Hayatın temel kanunu cidal ve savaş değil, dayanışma ve yardımlaşmadır.

Fitratı bozulmamış olmak kaydıyla “Kardeş kardeşine zulmetmez, darda kaldığında onu yalnız bırakmaz.” Bu yüce değerleri yeniden ihya ile bu değerlere sahip olan ve bunları hayatında uygulayan bir insan ve toplumu yeniden inşa etmek gerekir. Bu uğurda elimizden gelen çabayı sarf etmek, her türlü olumsuz dış şartlara rağmen özünü korumaya çalışan ve saldırılara karşı direnen bizlere bir borç ve görevdir.

Ayakları yere basmayan, gerçekçilikten tamamen soyutlanmış, uygulanma imkân ve ihtimali bulunmayan mistik ide-

allerin peşinde değiliz. Gerçekleştirilebileceğine inandığımız ideallerimiz vardır. Bu ideallerimizin gerçekleşmesi için buna inanan herkes ile birlikte gerçekçi çözümler üretmeye, bu yolda imkân ve takatimiz elverdiği ölçüde yürümeye azimliyiz.

Özetle; düşüncemizde ve inancımızda, realiteyi görmezden gelmeyen bir idealizm ve ideallerimizi unutturmayan bir realizm (gerçekçilik) buluşur.

Amaçsız, gagesiz ve programsız bir fert veya toplumun varacağı bir hedefi yoktur. Hedefi olanlar yol alırlar, olmayanlar sadece dolaşırlar. İdeallerimizi hedefe koyup yürüyebildiğimiz kadar ömrümüzün ve takatimizin elverdiği menzile varmaya muvaffak olmayı ümit ediyoruz.

YENİ BİR PARTİYE İHTİYAÇ VAR MI? NEDEN HÜR DAVA PARTİSİ?

Türkiye'deki siyasi parti ve iktidarların;

Sorunlarla yüzleşmek ve çözüm üretmek yerine, çözümü sürekli erteledikleri,

Hak ve hürriyetlerin tanınıp kullanımını sağlamak yerine bazı şartlara bağıladıkları,

Sorunları kalıcı bir şekilde çözmek ve çözümü kurumsallaştırmak yerine, geçici tedbirleri yeterli görüp gösterdikleri,

Özellikle inancın yaşanması önündeki engellerin kaldırılması ve Kürt sorununun çözümü konusunda ortaya koydukları samimiyetsizlik ve bu sorunların çözümünü siyasi rant elde etme aracı ve argümanı olarak kullandıkları,

Her birisi toplumun farklı kesimlerinin ancak bir kısmının temsilcileri olmalarına rağmen, kendilerini toplumun veya belli kesimlerinin tamamının temsilcileri olarak görmeleri, böyle bir temsiliyet makamındaymış gibi hareket etmeleri ve ideolojilerini halka dayatmaya çalışmaları,

Siyasi Partiler Kanunu ve seçim kanunlarını değiştirme ve adaletsizlikleri giderme konusunda vermiş oldukları sözleri unutmüş olmaları,

Bunlarla beraber;

Sosyal adaletin sağlanamamış olması,

Adalet dağıtmakla görevli mahkemelerin karar ve uygulamalarının toplum vicdanını rahatsız edici boyutlara ulaşması,

Siyasi çıkar uğruna toplumun etnik çatışmalara sürüklenmesi,

Dünya istikbarı ile iyi geçinme uğruna zulme taraf olunması veya seyirci kalınması,

Sistemin, halkın değerleriyle barışmamakta direnmesi,

Sistemden müşteki olanların, iktidara geldikten sonra sisteme uyum sağlaması ve onun sahibine dönüşmesi,

Siyasi yozlaşmanın büyük boyutlara ulaşması

Ve en önemlisi halkın değer yargılarının aşındırılması ve toplumun kişiliksizleştirilmesi çabalarının giderek yoğunlaşması, bu çabaların netice vermeye başlamış olması karşısında yeterli tepkinin verilmemesi, yeni bir siyasi hareketin gerekli olduğu düşüncesini bizlerde oluşturmuştur.

Ayrıca siyasi temsilden yoksun toplulukların bulunduğu bir

yerde, toplumsal barışı sağlamak ve sağlam bir temele oturtmak mümkün değildir. Mevcut siyasi partilerin hiçbirini kendi temsilcisi olarak görmediğini belirten birçok düşünce sahibi ve kesimin talep ve telkinleriyle bu siyasi hareketi kurma zamanı geldiğine inanarak yola çıktık.

BU HAREKETİN İLKE VE HEDEFLERİ NELERDİR?

Bu hareket;

Adaletin hiçbir şeye feda edilemeyeceğine inanır.

Hiç kimsenin, toplumun beden, ruh ve akıl sağlığını bozacak fiillerde bulunmasını ve söz söylemesini hürriyet olarak tanımaz.

Vatandaşların; hürriyet, eğitim, sağlık, güvenlik ve insanca yaşama hakkını sağlamak için her türlü tedbirin devlet tarafından alınmasının zorunlu olduğuna inanır.

Hiçbir kişi veya kuruluşun, sahip olduğu mal, servet ve diğer imkânları başka bir kişi, kuruluş veya genel olarak toplumun zararına olacak şekilde kullanma hakkına sahip olduğunu kabul etmez.

Bu hareket; adaletin yeniden tesis edilmesini birinci hedefi olarak ilan eder.

Diğer hedeflerimiz;

Devleti ve siyaseti yeniden tanımlamak,

Toplumun temel değerlerini siyasete taşımak ve hâkim kılmak,

Toplumunu sistemle değil, sistemi toplumun inanç değerleriyle uyumlu hale getirmek,

Bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde içi boşaltılmış olan ve aslında bizi biz yapan insanî ve İslamî değerleri yeniden ihya etmek ve yaşanılır kılmak,

Can, mal, ırz, akıl ve nesil emniyetini sağlamak,

İnsani temel hak ve hürriyetlerin gerçek anlamda tanınmasını sağlamak,

İnanç ve ibadet hürriyetinin önündeki engelleri kaldırmak,

Kürt sorununun çözümünü sağlamak,

Maneviyatsızlık ve ahlaki yozlaşmaya dur demek,

Hakça bölüşümü ve sosyal adaleti sağlamak,

Gelir dağılımındaki adaletsizliği ortadan kaldırmak ve refahı tabana yaymak,

Toplumsal huzur ve barışa katkı sunmak,

Yargının adil, bağımsız ve tarafsız olmasını sağlamak,

Dış ilişkilerin mihverine adaleti yerleştirmek,

Komşu ülkelerle iyi geçinmektir.

B - TEMEL HAK VE HÜRRİYETLER

B

Her insan, insan olarak yaratılmış olması hasebiyle doğuştan bazı haklara ve hürriyetlere sahiptir. Hatta hayat hakkı gibi bazı haklara sahip olma henüz ana rahminde iken başlar. Bu haklar mutlaktır, devredilemez, vazgeçilemez, pazarlık konusu yapılamazlar. Devlet; bu hakları garanti altına almak, azınlıkta olanların haklarının çoğunluk tarafından ortadan kaldırılmasına veya çiğnenmesine mani olmakla yükümlüdür.

Bu hakların özüne dokunulamaz, ortadan kaldırılması veya büyük oranda sınırlandırılması yönünde kanun çıkarılamaz. Meşru ve zaruri durumlarda özüne dokunmamak kaydıyla durumun gereklerine göre ve sınırlama amacıyla orantılı olacak şekilde ancak kanun ile ve geçici olarak sınırlandırılabilir.

1 - HAYAT VE EMNİYET HAKKI (CAN EMNİYETİ)

Hayat ve emniyet hakkı fitrî haklardandır. İnsan için asıl olan hayat ve emniyet hakkıdır. Meşru bir sebep olmadan bu hak ortadan kaldırılamaz, sınırları daraltılamaz, devlet dahi bu hakkı ihlal edemez.

Hayat ve emniyet hakkına en başta devlet riayet etmelidir. Devlet eliyle yaşam hakkına müdahale, sıradan bir vatandaşın bir diğzerinin yaşam hakkına tecavüzünden daha ağır sonuçlara bağlanmalıdır.

Hayat hakkı kişinin hayatını idame ettirebilmesi için gerekli

olan temel ihtiyaçlarının devlet eliyle karşılanmasını da içerir. Devlet, fakir ve muhtaçların hayatlarını idame ettirebilmeleri için gerekli temel ihtiyaçlarını karşılamakla mükelleftir. Fertlerin insan onuruna yakışır bir hayat sürmeleri devletin yükümlülüğündedir.

2 - DÜŞÜNCE, İFADE VE ÖRGÜTLENME HÜRRİYETİ (AKIL EMNİYETİ)

İnsanın en belirgin ve ayırıcı özelliği akıl ve aklın ürünü olan düşüncedir. İnsanlar aklî melekeleri ile diğer varlıklardan ayrılırlar. Düşünce hürriyeti, aynı zamanda düşüncesini toplumla paylaşma yani ifade hürriyetini ve belli bir düşünce etrafında örgütlenme hakkını da kapsar.

Aklın, işlevini yerine getirebilmesi için düşünce özgürlüğünün olması gerekir. Ortak akla ulaşabilmenin bir yolu da fertlerin toplumsal meselelere eğilmeleri, problemlere çözüm bulmak için düşünmeleri ve fikirlerini toplumla paylaşmalarıdır. Toplumsal ilerleme fikir üreten insanların varlığı ile mümkündür. Düşüncenin önünü tıkamak, insanlığa yapılacak en büyük haksızlık ve insanın fıtratına zulümdür.

Hakaret, iftira, şiddete başvurma, ırkçılık, ayrımcılık, toplumun kutsal değerlerini aşağılama ve insan fıtratına aykırı fiillerin savunulması, düşünce özgürlüğü olarak değerlendirilemez ve himaye edilemez.

Bunun yanında insan aklını geçici bir süreyle de olsa dumura uğratan, tatil eden alkol ile mücadele edilmesini, uyuşturucu ve uyarıcı maddelerin yasaklanmasını; eşik altı mesajlar yoluyla insanları farkına varmadan etkileyen, ahlaksızlığı tabii bir şeymiş gibi gösteren yayın ve çalışmaların önlenmesini de

akıl emniyetinin sağlanması ve düşünce özgürlüğünün önündeki engellerin kaldırılması olarak görüyoruz.

3 - İNANÇ VE İBADET HÜRRİYETİ

İnsan fıtratına ve yaratılışa aykırı sapık inançlar dışında herkes kendi dininde ve dininin gerektirdiği ibadetleri yapmakta serbest olmalıdır. Bu hürriyet, anayasa ve yasalarla garanti altına alınmalıdır.

Din ve vicdan hürriyeti aynı zamanda inançlarının gereklerini ferdi veya toplu olarak yerine getirme ve bu amaçla kendisi gibi inananlarla bir araya gelerek toplanma ve örgütlenme hürriyetini de kapsar.

Kişinin inandığı dine göre yaşama, dinini kendisince muteber gördüğü kişilerden öğrenme, çocuklarına kendi dininin eğitimi verme ve inancına aykırı bir fiile zorlanmama hakkı da bu kapsamdadır. Buna bağlı olarak tüm devlet dairelerinde vatandaşların inançlarının gerektirdiği gibi giyinmesi ve teşettür serbest bırakılmalıdır. İnancının gereğini yerine getirme hususunda özel alan-kamusal alan ayırımı yapılamaz.

Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanların rahatça ibadetlerini yapabilmeleri için uygun ortam oluşturulmalı, çalışanlar inançlarına uygun kıyafetle mesleklerini icra edebilmelidirler.

Devlet, dinleri şekillendirme yetkisini kendinde görmemesi, cumhuriyetin ilk yıllarında bu amaçla teşkil edilmiş Diyanet İşleri Başkanlığı özerkleştirilmelidir.

Devlet inancın gereğini yaşamanın önündeki her türlü engeli ortadan kaldırmak zorundadır. Devletin kendisi dahi vatan-

daşın inancına müdahale edemez. Dine ve dindara yönelik zorlama ve baskı olmamalıdır. Devlet, vatandaşının hangi dine nasıl inanacağını, neye inanıp neye inanmayacağını belirleyemez, inancını yaşamasına müdahale edemez. Kimden gelirse gelsin her türlü baskı ve müdahaleyi önlemelidir.

4 - EĞİTİM VE KENDİNİ GELİŞTİRME HÜRRİYETİ

Dili, ırkı, cinsiyeti, dini ne olursa olsun herkes eğitim ve kendini geliştirme hakkına sahiptir. Hiç kimse dili, ırkı, cinsiyeti, dini veya kılık kıyafeti nedeniyle bu haktan mahrum edilemez.

Devlet, eğitim ve öğretim ile ilgili görevlerini yerine getirirken ayrımcılık yapamaz. Devlet, zorunlu eğitimi parasız vermek zorundadır.

Çocukların dini eğitimi, velilerinin istediği şekilde verilmelidir. Hiçbir çocuğa ebeveyninin istemediği bir din eğitimi verilemez. Hiçbir ebeveynin, çocuğuna dini eğitim verme hakkı da engellenemez.

Anadilde eğitim herkes için tabii, insani bir haktır. Çocukları bilmedikleri bir dilde eğitmek eğitimde fırsat eşitliğine de aykırıdır.

5 - MÜLKİYET VE MİRAS HAKKI (MAL EMNİYETİ)

Herkesin, tek başına ya da başkalarıyla ortaklık içinde mülkiyet hakkı vardır. Kimse mülkiyet hakkından keyfi olarak yoksun bırakılamaz.

Mal edinme ve malında tasarruf etme meşru çerçevede olmalıdır. Hiçbir gerçek veya tüzel kişi, sahip olduğu mal,

servet ve diğer imkânları başka bir kişi, kuruluş veya genel olarak toplumun zararına olacak şekilde kullanma hakkına sahip değildir.

Hiç kimse maliki olduğu bir şeyi imha ve israf etme hürriyetine sahip değildir.

Mal edinme hakkı; malın hırsızlık, gasp ve haksız vergilere karşı korunmasını da kapsar.

Devlet, özel mülkiyetin alım-satımı ve kullanımına dair vergilendirme yaparken mülkün mahiyeti ile vatandaşlarının şartlarını göz önünde bulundurmalıdır. Devlet, hayatın zaruretlerini belirlemeli ve bu zaruretlerin temininde, maddi geliri ve ekonomik durumu düşük vatandaşlarına destek olmalıdır. Devlet, zorunlu ihtiyaçlar konusunda vatandaşlarını kâr kâpısı olarak görmemeli ve vergilerle bu zaruretleri ulaşılmaz kılmamalıdır. Mesela evi olmayanların, yatırım veya ticari amaç olmaksızın oturmak için aldıkları meskenden vergi alınmamalıdır.

Mülkiyet hakkı, varislerine miras bırakma hakkını da kapsar. Devlet bunu sınırlayamaz, kullanımını engelleyemez. Mirasın taksimi konusunda herkes aynı uygulamaya tabi tutulmamalı, her toplumun kendi inanç değerlerine, meşru örf ve adetlerine göre taksim yapabilmelerine imkân verecek şekilde düzenleme yapılmalıdır.

Varisleri olmayan veya bulunamayan kişilerin bıraktığı miras, devlet hazinesine değil fakirlere bırakılmalı veya sadece fakir gençlerin evlendirilmesi, yalnız yaşayan kadınların sahiplenilmesi ve yetimlerin bakımı gibi alanlarda kullanılmak üzere oluşturulacak bir fona devredilmelidir.

Yabancıların mülk edinmesi sınırlandırılmalı, güvenliği tehdit gibi durumlar söz konusu olduğunda izin verilmemelidir.

6 - HAK ARAMA HÜRRİYETİ VE YARGI BAĞIMSIZLIĞI

Herkes kanun önünde eşittir.

Herkesin anayasa ya da uluslararası sözleşmelerle tanınmış temel haklarını ihlal eden eylemlere karşı yetkili mahkemelere veya idari mercilere müracaatla bu hakkının etkin bir şekilde korunmasını talep etme ve yasal korunmaya hakkı vardır.

Hakkını arama her ferdin tartışılmaz hakkıdır. Herkes hakkını arama amacı ile adli ve idari mercilere başvurulabilmelidir.

Anayasa mahkemesine bireysel başvurunun harca tabi olması, ekonomik yönden zayıf olan vatandaşların bu haktan mahrum edilmesi sonucunu doğurduğundan bu konuda yeni düzenlemeler yapılmalıdır. Bu düzenleme ile hak ihlali iddiasıyla yapılan bütün başvurular harçtan muaf tutulmalı, başvurusu reddedilen vatandaşlara para cezası öngören maddeler de yürürlükten kaldırılmalıdır.

Devlet vatandaşların kanun karşısında eşitliğini sağlamalı, yargının bağımsızlığını ve tarafsızlığını teminat altına almalıdır.

Hâkimlerin kendi ideolojileri ve siyasi görüşlerinden de bağımsızlığını sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır. Yargılanan kişinin etnik, dini veya ideolojik aidiyetine veya sosyal statüsüne göre farklı kararlar veren, tarafsızlığını kaybetmiş olduğu verdiği kararlarla anlaşılan hâkimlerin, sebep oldukları zararlar tazmin ettirilerek meslek ile ilişkileri kesilmelidir. Ayrımcılık ağır yaptırımlara bağlanmalıdır.

Yargı kararları arasındaki çelişkiler giderilmeli, herkese her zaman uygulanabilir, kişiye göre değişmeyen bir yargı düzeni oluşturulmalıdır. Bunun için yargı sistemi içerisinde etkin bir

denetim ve düzen oluşturulmalı ancak bu, yargıyı yürütmenin güdümüne sokmayacak bir düzenleme ile gerçekleştirilmelidir.

Yargı siyasetten uzak tutulmalıdır. Siyasi etkilere açık bir yargılama düzeninden kaçınılmalıdır.

Nizalı taraflar yargılama usul ve hukukunu kendi aralarında anlaşarak belirleyebilmeli, seçilen bu hukuk çerçevesinde nizalı taraflar arasında hüküm vermek üzere hakem tayin edilmesine imkân tanınmalıdır. Nizalı tarafların saygı duyduğu, inançlarına ve geleneklerine uygun hukuk sistemini ve saygı duyduğu şahısları hakem olarak belirleme hakkı tanınmalıdır.

'Kanun önünde herkes eşittir.' ilkesine aykırılık teşkil eden, DGM ve ÖYM'lerin devamı niteliğindeki Bölge Ağır Ceza Mahkemeleri kaldırılmalı, usul ve infaz yasalarında 'adalet prensibi' gözetilmelidir. 'Devlete karşı işlenen suçlar ve cezalar' şeklindeki düzenleme, olağanüstü bir kanuni rejim getirmiş olup 'adil devlet' anlayışı yerine 'polis devleti' anlayışını ika etmiştir. Kanunlarda ayrımcılığa ve adaletsizliğe yol açan bölümleri düzenlemelerden ivedi olarak vazgeçilmelidir.

7 - EVLENME VE AİLE KURMA HAKKI (NESİL EMNİYETİ)

Evlenme çağına gelen her erkek ve kadın, evlenme ve aile kurma hakkına sahiptir. Aile toplumun nüvesi, devamının garantisidir. Sağlıklı bir toplum ancak ve ancak sağlıklı ailelerle mümkündür. Bu nedenle aile kurumunun korunması ve aile kurmanın teşvik edilmesi devletin vazifelerindedir.

Evlenme çağına geldiği ve evlenmek istediği halde maddi imkânsızlıklar nedeniyle evlenemeyen vatandaşların evlene-

bilmesi için gerekli imkân ve şartların oluşturulması gerekir. Bunun için genel bütçeden fon ayrılmalı, mirasçı bırakmadan vefat eden kimselerin mirasları da bu fona aktarılarak gençler evlendirilmelidir.

Aile, toplumun temel birimi olduğuna göre bütün kanun, karar ve ilgili planlar, aile kurulmasının kolaylaştırılması, kutsallığının gözetilmesi ve ailenin korunması ile aile ilişkilerinin tabîi hukuk ve ahlâk temeline oturtulması yönünde olmalıdır.

Aile bir erkek ve bir kadının evlenmesi ile kurulur. Bazı ülkelerde vuku bulan eşcinsel sapık ilişkililerle aile kurulmaz. Buna aile denemez. Aile kurumunun kutsallığını ortadan kaldıran bu tür sapık ilişkiler toplum ve devlet tarafından meşru kabul edilemez.

Toplumda yerleşik olan ve ayrıca toplumun inancı ile de esaslı ilişkili olup dini bağlayıcılığı olan imam nikâhı suç olmaktan çıkarılmalı, bu nikâh şekline resmi statü kazandırılmalıdır.

Seküler bakış açısına göre: “Yapılan iş veya hareketin hukuken doğru olması yeterlidir; ahlaken yanlış veya din tarafından haram kılınmış olmasının bir önemi yoktur.” Zinanın; toplumumuzun kahir ekseriyeti tarafından haram ve büyük bir ahlaksızlık olarak kabul edildiği, toplumu ifsad ederek ahlakını bozduğu, neslin karışmasına sebebiyet verdiği, huzur ve barış ortamını bozduğu kesin bir gerçektir. Bu nedenle toplumun ve neslin selameti için seküler anlayışın dayatmalarının sonucu suç olmaktan çıkarılan zina, yeniden suç olarak tanımlanmalıdır. Çünkü zinanın yasaklanması kişinin nesil emniyetini korumaya yönelik bir insan hakkıdır.

Diğer taraftan nesil artışını engellediği için tüm insanlığı tehdit eden ve bir hastalık olan cinsel sapıklıkların yasaklanması ve suç kapsamına alınması da bütün toplumu ilgilendiren bir insan hakkı olarak bu kapsamdadır.

8 - KADIN, ÇOCUK, ENGELLİ VE DİĞER DEZAVANTAJLI KESİMLER

Kadınların çalışma şartları cinsiyetlerinin gereklerine uygun hale getirilmelidir. Eğitim ve sağlık başta olmak üzere, kadınlara hizmet veren kurum ve kuruluşlarda sadece kadınlar istihdam edilmelidir.

Çalışmak isteyen kadınların inançlarının gereği olan kılık ve kıyafetleri nedeniyle çalışmalarına engel olunmamalıdır. Eşi olmayan (eşi ölmüş veya boşanmış) dul kadınlar ile eşi çalışamayacak durumda (engelli, tutuklu, hükümlü veya kayıp) olan kadınlardan çalışmak istemeyenlerin nafakaları devlet tarafından karşılanmalıdır. Sosyal güvencesi bulunmayan dul ve yetimlerin infak, ibate ve işeleri devletçe karşılanmalıdır.

On beş yaşından küçük çocukların zorla çalıştırılması yasaklanmalıdır. Ailesinde çalışacak hiç kimse olmadığı için çalışmak zorunda kalan çocukların eğitim masrafları devlet tarafından karşılanmak suretiyle eğitime devam etmeleri sağlanmalı, ayrıca ailelerine asgari ücret tutarında yardım yapılmalıdır.

Çalışamayacak derecede engelli olan vatandaşların, bakımı ve geçimi devlet tarafından karşılanmalıdır. Çalışabilecek durumda olan engellilerin, durumlarına uygun işlerde istihdamı için gerekli her türlü tedbirin alınmasına öncelik verilmelidir.

9 - MESKEN MASUNİYETİ VE HABERLEŞME HÜRRİYETİ

Her vatandaşın meskeni dokunulmazdır. Haberleşme serbesttir. Suç işlenmesinin önlenmesi, kamu güvenliği veya genel sağlık ve ahlakın korunması gibi gerekçelerle ve mahke-

me kararıyla dahi olsa ortam dinleme suretiyle hiç kimsenin meskeni ve iş yeri içerisindeki konuşmaları dinlenemez. Herhangi bir vatandaşın, aile fertleriyle iletişimi hiçbir gerekçe ile kontrole tabi tutulamaz, yazılı sözlü veya görüntülü haberleşmesi izlenemez ve engellenemez. Bu konu ile ilgili gerekli kanuni düzenlemeler derhal yapılmalıdır.

10 - SEYAHAT ETME VE İKAMET HAKKI

Her vatandaş, yurt içinde veya yurt dışına serbest bir şekilde seyahat etme ve dilediği yerde ikamet etme hakkına sahiptir. Din, dil, ırk, mezhep ve benzeri farklı özellikleri nedeniyle hiç kimse meşru ve haklı bir neden olmaksızın bu haktan mahrum edilemez.

Yurt dışında ikamet ettiği için hiç kimse vatandaşlıktan çıkarılamaz.

11- SEÇME, SEÇİLME VE YÖNETİME KATILMA HAKKI

Gerekli şartları taşıyan her vatandaş seçme, seçilme ve yönetime katılma hakkına sahiptir.

On beş yaşını ikmâl etmiş ve akıl sağlığı yerinde olan her vatandaş, seçme hakkına sahip olmalıdır. Yaş ve akıl sağlığı dışındaki sınırlandırmaların tamamı kaldırılmalıdır. Hükümlülere, er ve erbaşlara seçme hakkı tanınmalıdır.

Seçilme yaşı on sekize indirilmelidir.

Ordu ve emniyet mensupları ile hâkim ve savcılar haricindeki memurların siyasi partilere üye olmalarının önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Siyasi nitelikli suçlardan mahkûm olmuş olanların, cezalarının infazı tamamlandıktan sonra siyasi partilere üye olabilmeleri ve seçilebilmelerinin önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Seçim barajının kaldırılması temsilde adaletin gereğidir. Yönetimde istikrar için temsilde adaletin feda edilmesi anlamına gelen seçim barajı uygulaması kabul edilemez.

12-ÇALIŞMA, DİNLENME, MESLEK EDİNME VE SENDİKA HAKKI

Herkesin adil ve elverişli koşullarda çalışma, işini özgürce seçme ve işsizliğe karşı korunma hakkı vardır.

Herkes dinlenme, meslek seçme, sendika kurma veya dilediği sendikaya üye olma; herhangi bir ayırım gözetilmeksizin eşit iş için eşit ücret isteme, kendisi ve ailesi için insan onuruna yaraşır bir yaşam sağlayacak düzeyde adil ve hakkaniyetli bir ücrete hakkı vardır.

Hiçbir fert, yapamayacağı bir işte çalışmaya zorlanamaz. Hiç kimse başkasının çalışmasından haksız kazanç sağlayamaz.

Çalışma şekli, muhtevası ve saatleri; her ferdin dini vecibelerini yerine getirme, kendisini meslekî, siyasî, içtimaî ve manevî yönden geliştirme, bu amaçlarla hazırlanmış eğitim programlarına aktif katılma hakkına sahip olduğu gözetilerek düzenlenmelidir.

Çalışanların çalışma süresi ve şartları iyileştirilmeli, buna aykırı davranışlara yaptırımlar getirilmeli, bu konuda denetimler arttırılmalıdır. İşverenlerin, sermayenin gücünü kullanarak emekçiye zulmetmelerine; emekçilerin de meşru bir

neden yokken topluluk gücünü kullanarak sermayeye zarar vermesine engel olunmalıdır.

Devlet kurumlarına personel alımlarında, adalet üzerine bir sistem oturtulmalı, adam kayırmaların önüne geçilmeli, ölçü; ehliyet ve liyakat olmalıdır.

13-SAĞLIK, BESLENME VE BARINMA HAKKI

Sağlık hizmetleri devletin temel görevlerindedir. Vatandaşlar bu hizmete kolay ve ücretsiz ulaşabilmelidir. Özellikle yıllarca ihmal edilmiş ve mahrum bırakılmış bölgelere ağırlık verilmeli ve bu bölgelerin sağlık hizmetleri konusundaki eksiklikleri ivedilikle giderilmelidir.

Sürekli tedaviye muhtaç hastaların, sağlık primi ödeyip ödemediğine veya prim borcu bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, tedavileri sağlanmalıdır.

Sağlıklı bir toplum için sağlıklı bir beslenme şarttır. Devlet, gıda üretim piyasasını tam olarak kontrol altına almalı, sağlığa zararlı ürünleri piyasaya sürülmeden engellemelidir.

Devlet, sosyal devlet olmanın bir gereği olarak; sağlıklı beslenme ihtiyacını karşılamaktan aciz, kimsesiz, çocuk, yaşlı ve yardıma muhtaç vatandaşların temel beslenme ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlüdür.

Herkesin barınabileceği bir mesken edinme hakkı vardır. Sosyal devlet, barınma ihtiyacını karşılayamayan kişilerin bu ihtiyacını da karşılar.

C - DEVLETİN YAPILANMASI, AMACI VE GÖREVLERİ

Ortak bir irade ile belli bir toprak parçasında yaşayan insanların ihtiyaç duydukları asayiş, adalet, savunma ve eğitim gibi hizmetlerin düzenli bir şekilde karşılanması için “devlet” gibi örgütlü bir yapıya ihtiyaç duydukları muhakkaktır. Ancak hem geçmiş hem de günümüz toplumlarında görüldüğü gibi toplumların kendilerine hizmet etsin diye oluşturup vergileri ile finanse ettikleri “devlet” denilen örgütsel yapı, bir süre sonra asli kuruluş amacı olan halka hizmeti unutmuş ve kendisini kendisi için var kabul edip halkı da kendisinin hizmetine sokmuştur. İnsanlar vergileri ile besledikleri bu örgütsel yapıya karşı direnememiş ve bu yapının kendisine yönelttiği ağır baskılar altında ezilmiştir.

Devletin ‘Halka rağmen halk için’ anlayışı ile halka yönelttiği bu baskılardan biri “Halk için iyisi budur.” diyerek halka bir ideolojinin dayatılmasıdır. Bunun sonucu olarak farklı düşünüp, “Ben, toplumun faydasının bu dayattığınız ideoloji dışında bir yerde olduğuna inanıyorum.” diyenler hain ilan edilerek en sert şekilde cezalandırılmışlardır.

Devlet denilen örgütsel yapılar, halkın bir kısmının desteğini almak için de sürekli dış düşmanlar, vehmi korkular ve tehlikeler üretmişlerdir. Halkları birbirine düşman yapmışlar ve oluşturdukları bu havadan istifade ederek varlıklarını korumaya çalışmışlardır. Hatta yer yer kutsal bir yapı olarak saygı görmek istemişlerdir. Maalesef bu oyun, toplumun belli kesimlerinde tutmuş ve mevhum tehlikelerden koruyucu olarak devlet, kutsal bir yapı olarak kabul görmüştür.

Devletin bu halini kabul edilemez buluyoruz. Devlet, halka

herhangi bir ideoloji dayatamaz. Devlet, halka ihtiyaç duyduğu hizmetleri sunmalı, bunun dışında varlık amacının dışına çıkmamalıdır.

Anlayışımıza göre devlet, bir arada yaşamak amacıyla olan insanların hür ve güven içinde yaşayabilmek, maddi ve manevi yönden kendilerini ve toplumu geliştirebilmek için “insanlar” tarafından oluşturulmuş hukuki ve siyasi bir teşekküldür. İnsanlar tarafından oluşturulmuş bir siyasi teşekkül olması nedeniyle de hiçbir kutsallığı yoktur.

Devletin görevi sadece asayişini sağlamak, dışarıdan gelecek taarruzlara karşı koymak, içeride çıkacak kargaşalıkları yatıştırmak, vergi toplamak, adalet teşkilatı kurup yargılama yapmak ve bunun dışında bir şeye karışmamak değildir. Böyle bir devlet yapısı çok eski çağlarda kalmıştır. Bugünün anlayış ve uygulamasında devletin ve devlet işleyişini yürüten hükümetlerin sorumlulukları artmıştır. Mesela; kolluk kuvvetleri eliyle düzen ve intizamı sağlar, önleyici tedbirlerle suç işlenmesini önler; vatandaşların hak ve hürriyetlerini saldırı ve ihlallerden korur; eğitim kurumları açarak cehaletle mücadele eder; yoksulluk ve sefaletle mücadele eder, servetin ve milli gelirin adil bir şekilde paylaşılmasını temine çalışır; toplumun sosyal dokusu ve aileyi korumak için gerekli tedbirleri alır, bu bağlamda ahlaksızlık ve kötü alışkanlıkların yayılmasını önler, var olanlarla mücadele eder; çevrenin tahribini önler; sosyal devlet olmanın gereği olarak açları doyurur, açtıktakileri barındırır, kimsesizleri sahiplenir, hastaları tedavi ettirir; özgürlüğü, hakkı veya malı elinden alınan varsa iade eder; tabii ve sosyal afetlerde, afetzedelerin imdadına yetişir. Hülasa toplumun refah ve felahını teminle yükümlüdür.

Türkiye Cumhuriyeti'nin idare şekli isminden de anlaşılacağı üzere cumhuriyettir. Cumhuriyet ise, farklı dilleri, renkleri ve inançlarıyla halkın bütünüdür. İlk yıllarındaki gibi

'cumhur'suz bir Cumhuriyet, pederşahi bir anlayışla halka rağmen halkın yönetilmesi artık mümkün değildir. Cumhuriyet, cumhurun yani halkın seçtiği vekilleri vasıtasıyla kendi kendini yönetmesidir.

Hükûmet etme yetkisini halktan aldığı için iktidara gelenler, halk adına ve halkın temsilcileri olarak buldukları makamları işgal etmektedirler. Vekâlet makamında oldukları için de vekâletin gerektirdiği şekilde yönetmek ve işleri vatandaşların genelinin istediği şekilde yürütmek zorundadırlar. Aksine davranış vekâlet görevinin kötüye kullanılmasıdır, yetkinin sınırlarının aşılmasıdır, emanete ihanettir.

Gerçek bir cumhuriyet rejiminde, idare edenler hâkim-i mutlak ve muhtar-ı mutlak değildirler; sınırları ve çerçevesi belirli yetkiler kullanırlar. Mesela; idare edenler, halkın yüzde doksan dokuzunun desteği ve onayıyla olsa dahi, geri kalan yüzde birin hayat hakkına veya vücut bütünlüğüne dokunamazlar, dinlerinden vazgeçmeye veya dinlerini değiştirmeye zorlayamazlar, ibadetlerinden alıkoyamazlar, dillerini kullanmalarını yasaklayamazlar.

Temsil yetkisini halktan alan bir meclisin de şüphesiz sınırları vardır. Böyle bir meclis, dilediği konuda herhangi bir sınırlama olmaksızın dilediği şekilde kanun yapamaz. Toplumun temel dokusu ile bağdaşmayan ve milleti millet yapan temel değerlerine saygı çerçevesinin dışına taşan düzenlemeleri yapamaması; yaptığı kanunların insan haklarına, hukukun temel ilkelerine, genel ahlaka ve adaba, toplumun inanç ve değerlerine uygun olması bunlarla çelişmemesi gerekir.

Yargı erkini kullananların da sınırları vardır. Bu erki kullananların yorum yoluyla da olsa bu sınırları çiğnememesi gerekir.

1 - YENİ ANAYASA VE MİLLET İRADESİ

12 Eylül askeri cuntası tarafından hazırlanan 1982 Anayasası toplumun ihtiyaçlarını karşılamaktan oldukça uzaktır. Bu anayasa topluma silah zoruyla giydirilmiş bir deli gömleği gibidir. Halkın büyük çoğunluğunun talebi tamamen yeni bir anayasadır.

Vesayetten ve ideolojiden arınmış, sivil bir anayasa acilen yapılmalıdır.

Yeni anayasanın başlangıç bölümü kısa ve öz olmalıdır. Etnik vurgu yapılmaksızın insani hak ve özgürlüklere kuvvetli bir vurgu yapılmalıdır.

Bu yeni anayasanın değiştirilemez nitelikte hiçbir maddesi olmamalıdır.

Yeni anayasa herhangi bir ideoloji dayatmamalı, bu çerçevede hem seçilecek milletvekillerinin hem de devletin değişik kademelerinde görev alacakların yemin metni değiştirilmelidir. Hiç kimse bir ideolojiye bağlılık üzerine yemin etmemeli ama herkes bu toplumun faydasına çalışacağına dair yemin etmelidir.

Yapılacak yeni anayasada toplumun ihtiyaçları, halkın talepleri ve farklılıkları dikkate alınmalıdır. Yeni anayasa; toplumun farklı kesimlerinin ortak paydalarda buluşmasını sağlayacak, hiçbir vatandaşın ötekileştirilmesine veya iç düşman olarak tanımlanmasına yol açmayacak şekilde hak ve adalet ölçüsü gözetilerek yapılmalıdır.

Profesyonel ordu oluşturularak, askerlik hizmeti zorunlu olmaktan çıkarılmalıdır. Geçiş sürecinde askerlik hizmetini asker olarak yapmak istemeyenler için vicdani red hakkı, insani temel bir hak olarak tanınmalıdır. Bu hakkın kullanımı

kişinin ileride belirli haklardan yoksunluğuna da yol açmamalıdır.

Çocuklarımızın gelirini şimdiden harcama hakkımızın bulunmadığı, borç ve faiz sarmalının, ülkelerin bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü tehdit eder boyutlara geldiği gerçeği göz önünde bulundurularak denk bütçe yapılması, gelirlerden fazla harcama yapılmaması anayasal bir hüküm haline getirilmelidir.

Bakanlar kurulu kararıyla vergi oranlarının artırılması imkân dâhilinden çıkartılmalı, oran artışının ancak meclis kararıyla mümkün olabileceği anayasal bir hüküm haline getirilmelidir.

Vatandaşlık tanımı ile temel hak ve hürriyetlerin düzenlendiği kısımda "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkesin, bu haklardan eşit bir şekilde yararlanmasının temini devletin görevi, yükümlülüğü, varlık ve meşruiyet nedenidir." şeklinde bir madde veya fıkraya yer verilmelidir. Böylece hem vatandaşlık tanımı ile ilgili tartışmaların son bulması sağlanmış hem de hak ve özgürlüklere kuvvetli bir vurgu yapılmış olur.

2 - KAMU GÖREVLİLERİ VE VATANDAŞA BAKIŞ

Kamu görevlileri; vatandaşların gelirlerinden bir kısmı ile finanse ettikleri kamu hizmetlerinin yürütülmesi için görevlendirilen ve vatandaşlar tarafından maaşları ödenen hizmetkârlardır. Bir başka anlatımla vatandaşa hükmeden hâkimler değil, onun hizmetinde bulunan hizmetçileridir. Buna karşılık vatandaşlar topluluğu ise, kamu görevlileri tarafından güdülen ve hükmedilen sürüler değil, hizmet edilmesi gereken efendilerdir.

3 - KÜRT SORUNU

Ortadoğu'nun en eski kavimlerinden biri olan Kürtler; doğuda Zağros Dağları'ndan batıda Toros Dağları'nın doğusuna, kuzeyde Karadeniz Dağları'nın güney kesiminden güneydoğuya doğru Basra Körfezi'nin kuzeyine yaklaşan, kuzeydoğuda Kafkasya içlerine uzanan, güneybatıda Halep'in kuzey hattını bulan Kürdistan diye adlandırılan coğrafyanın merkezinde yoğunlaşan, Kürtçe konuşan bir halktır.

Kürtler yaşadıkları bölgenin en eski halklarından. 11. Yüzyılda Türklerin bölgeye gelmesiyle İslam ortak paydası sebebiyle aralarında yakınlık oluşmuş ve bölgedeki Bizans güçlerine karşı beraber mücadele etmişlerdir. Sonraki dönemlerde de yüzyıllar boyunca bu topraklarda birlikte kardeşçe yaşamışlardır. Ancak daha sonra ortaya çıkan uygulamalar, İttihat ve Terakki'nin uygulamaları ve nihayet cumhuriyetin kurulması ile beraber devletin uygulamalarıyla bu kardeşlik bozulmaya başlamıştır.

Cumhuriyet ideolojisi, temel olarak iki ilke üzerine kurulmuştur. Bunlardan biri laiklik, diğeri de Türklüktür. Laiklik ile bağlantılı uygulama ve inkılâplar yüzünden Kürtler, batıdaki Müslüman Türk kardeşleri ile beraber büyük eziyet ve sıkıntılar çekmişlerdir. Ancak onların çektiği sıkıntılar bununla sınırlı değildir. Bunun dışında Kürt oldukları için Türklük/Türkleştirme politikalarının sonucu olarak büyük sıkıntılar yaşamışlardır. Bu şekilde hem laiklik hem de Türklük dayatmalarına tepki olarak vuku bulan Şeyh Said Kiyamı, Dersim ve Ağrı Ayaklanmaları büyük bir şiddetle ve katliamlarla bastırılmış, bunlar ve Zilan'daki katliamlarla beraber yüz binlercesi öldürülmüş, yaralanmış ve çok daha fazlası da aç ve çıplak bir halde batıya sürgün edilmişlerdir. Bu dönemde yapılan zulüm ve vahşet akıl almaz boyutlara ulaşmıştır.

Normalleşmenin gerçekleşmesi ve toplumsal barışın tesisi için;

Öncelikle bugüne kadar yapılan zulümlerden dolayı devlet adına özür dilenmeli ve mağdurlara tazminat ödenmelidir.

Türkiye Cumhuriyeti devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkesin Türk olduğu nitelemesinden vazgeçilerek Kürtlerin varlığı anayasal olarak tanınmalı, Türkler ve Kürtler, ülkenin asli kurucu halkları olarak kabul edilmelidir.

Kürtçe, Türkçe ile beraber ikinci resmi dil olarak kabul edilmeli, Kürtçe aynı zamanda eğitim dili olmalıdır. Yeterli talep olması halinde anadili farklı olan diğer vatandaşların da kendi dillerinde eğitim alabilmelerinin önü açılmalıdır.

İlköğretim öğrencilerine okutulan, ırkçılık kokan 'Andımız' ve benzeri metinler kaldırılmalıdır. Muhtelif yerlerde yazılan 'Ne Mutlu Türküm Diyene' gibi yazılar silinmeli, "Bir Türk dünyaya bedeldir." şeklindeki ırkçı söylemlere son verilmelidir.

Zulüm ve ayrımcılık uygulamış olan tarihi şahsiyetlerin isimlerini taşıyan okul, kışla, cadde, sokak ve benzeri yerlerin isimleri derhal değiştirilmelidir.

Başta vatandaşlık tanımı olmak üzere, anayasa ve sistemin bütün resmi literatürüne hâkim olan Türklük esaslı dışlayıcı ve ayrımcı söylem terk edilmelidir.

İsimleri değiştirilen yerleşim yerlerine eski adları geri verilmelidir.

Bölgede çok yönlü sorunlara yol açan koruculuk sistemi derhal lağvedilmeli, ancak mağduriyetlere de sebebiyet verilmemelidir.

Sayısı binleri bulan kayıpların akıbeti açıklanmalı, faili meç-

hul cinayetlere ilişkin soruşturmalar ciddiyetle yürütülmeli ve sorumlular bulunup cezalandırılmalıdır.

Köy yakma ve zorunlu göç olaylarının hesabı sorulmalıdır. Ergenekon, jitem ve benzeri yapılanmaların bölgede yaptığı hukuksuzluklar derinlemesine soruşturulmalıdır.

Başta Şeyh Said olmak üzere Kürtlerin büyük bir saygı ile andıkları Kürt âlimlerine zulmedildiği resmen kabul edilmeli, yakınlarından ve bütün halktan özür dilenmelidir.

Said-i Nursi, Şeyh Said ve Seyyid Rıza gibi şahsiyetlerin mezar yerleri açıklanmalı, İstiklal Mahkemeleri ile ilgili arşivler derhal açılmalıdır.

Medreseler iyileştirilmeli, asli fonksiyonlarına kavuşturulmalı ve medreselerde verilen icazetlere resmi statü tanınmalıdır.

Uzun yıllar her alanda geri bırakılan bölgenin, batıdaki ekonomik refah seviyesine ulaşması için gerekli yatırımlar yapılmalı, bu anlamda bölgeye pozitif ayrımcılık uygulanmalıdır.

Vatandaşlığa kabul işlemlerinde başka ülke vatandaşı olan Kürtlere de Batı Trakya ve diğer bölgelerden gelen Türk kökenli kişilere sağlanan kolaylık ve ayrıcalıklar tanınmalıdır.

Siyasi nedenlerle uğradıkları takibat veya aldıkları cezalar nedeniyle yurt dışına çıkmak zorunda kalmış olanların ülkeye, siyasi düşüncelerinden dolayı cezaevlerinde tutulan kişilerin de toplumsal hayata dönebilmeleri için siyasi af çıkarılmalıdır.

Katı merkezîyetçi yönetime son verilerek yerel yönetimler güçlendirilmeli ve tüm yerel yöneticiler halk tarafından seçilmelidir.

Bu adımlar her iki halk arasındaki kardeşliği tekrar pekiştirecek ve ülkenin her alanda kalkınabilmesi için büyük bir sinerji oluşturacaktır. Zaten tarih de göstermiştir ki bir halkın devlet gücü ile diğerine uyguladığı baskı, inkâr ve asimilasyon politikaları her iki halka da acı, kan ve gözyaşından başka bir şey getirmemiştir. Ancak birbirini kabul edip birbirinin varlığına saygı duyan halkların ortak irade ile oluşturdukları gönüllü birliklikler ise her zaman maddi ve manevi refahı beraberinde getirmiştir.

Bu ülkede yaşayan bütün halkların kardeşliğine samimiyetle inanan bizler, bu halkların saadet ve refahı için bu kardeşliği pekiştirecek yukarıdaki adımların acilen atılması gerektiğine inanıyoruz.

4 - YERİNDEN YÖNETİM VE YEREL YÖNETİMLERİN GÜÇLENDİRİLMESİ

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bu yana, tek tipçi zihniyetin dayatmalarıyla, ülke için bir zenginlik olan çok dilli ve çok kültürlü yapı, etnik ve kültürel çatışmanın gerekçesine dönüşmüştür. Bu anlayışın bir ürünü olarak ortaya çıkan katı merkezietçi yönetim anlayışında ısrarcı olunması da ülkede ciddi problemlere yol açmıştır.

Merkezietçi yönetim, hantal bir yapıya sahip olduğundan ve de her bölgenin sorunları ve anlayışları farklılık arz ettiğinden bu sorunların bir tek merkezden insanları memnun edecek bir şekilde çözümü zordur.

Katı merkezietçi yönetim anlayışının bu mahzurlarının ortadan kaldırılması için yerel yönetimlerin ve bilhassa işlevsel açıdan büyük önem taşıyan belediyelerin daha geniş yetkiler-

le donatılmış bir yapıya kavuşturulması sağlanmalıdır.

Yerel Yönetimlere, kaynak oluşturma ve gelir elde etme bakımından daha esnek davranılmalıdır.

Yerel Yönetimleri ilgilendiren planlama ve karar süreçlerine katılımın sağlanması amacıyla merkezi idarenin almış olduğu kararların oluşumunda görüşlerinin alınması ve yapılacak düzenlemelere karşı yerel yönetimlere yargı yoluna başvurma hakkı tanınmalıdır.

Merkezi yönetimin yerel yönetimler üzerindeki vesayeti kaldırılmalı, bunun yerine karşılıklı işbirliği sağlanarak, yerel yönetimlerin iç denetim mekanizmaları etkin hale getirilmelidir.

Yine merkezi idarenin belediyeler üzerindeki denetimi; belediyelerin özerkliğine zarar vermeyecek düzeyde, orantılı, sadece anayasa ve yasalara uygunluk denetiminden ibaret olmalı, yerindelik denetimi olmamalıdır.

Merkezi yönetim hiçbir şekilde geçici dahi olsa seçilmiş bir yöneticinin görevine son verememeli ve onu görevden uzaklaştıramamalıdır. Yine yerel meclisler (belediye meclisi, il genel meclisi) tarafından alınan kararların merkezi yönetimin onamasına tabi olması uygulaması sonlandırılmalıdır.

İdari yetkilerin bir kısmının yerel yönetimlere devri ile beraber bölge halkının yönetime katılımı arttırılmalı, kendi bölgeleriyle ilgili alınacak kararlarda söz sahibi olmaları sağlanmalıdır. Bu şekilde hizmet verimliliği artacak, israfın önüne geçilecek ve oluşacak özerk yapı ile merkezi yönetimin vesayeti kırılacaktır.

Mevcut merkezi ve yerel devlet organizasyon yapısının ıslahı ile beraber, mevcut yapının tabu olarak kabulünden vazgeçile-

rek olumlu ve olumsuz tüm yönleri ile eyalet sistemi, özerklik, federasyon gibi yönetim modelleri üzerinde serbestçe tartışılabilir. Toplumun huzur, refah ve güveni için gerekli olduğunun toplumun çoğunluğu tarafından kabulü halinde bu modeller uygulanabilir.

5 - ETNİK VE DİNİ AZINLIKLAR, IRKÇILIĞIN VE AYRIMCILIĞIN ÖNLENMESİ

Hukuk karşısında herkes eşittir. Kanun önünde hiçbir kişi veya kesimin başka kişi veya kesimlere üstünlüğü kabul edilemez.

Kamu hizmetlerinin verilmesinde ayrımcılık yapılamaz. Devlet, vatandaşları arasında etnik köken, din, mezhep, dil ve benzeri sebeplerden dolayı ayrımcılık yapamaz.

İdari, hukuki veya iktisadi alanda ayrımcılık, caydırıcı cezai müeyyidelerle bağlanmalıdır.

Azinlıkların inançları, anayasal güvence altına alınmalıdır.

6 - KAMU HİZMETLERİNİN ŞEFFAFLAŞTIRILMASI, YOLSUZLUK VE SU-İ İSTİMALLERLE MÜCADELE

Açıklık ve şeffaflık ilkesinden anladığımız; kamu yöneticilerinin, yönetim faaliyetlerini halkın tamamına açık ve aleni bir şekilde yürütmeleridir.

Hizmetlerin aleni ve şeffaf bir şekilde verilmesi, halkın yöneticilerden hesap sorma hakkı ve bu hakkı doğru bir şekilde ve zamanında kullanabilmesinin de gereğidir. Öte yandan

doğru ve zamanında bilgilendirilme bir vatandaşlık hakkıdır. Bu nedenlerle kamu hizmetleri şeffaf hale getirilmeli, her türlü hizmetin ve işleyişin halk tarafından denetlenebilirliği sağlanmalı, ilgili her vatandaş istediği konu ile ilgili bilgi alabilmeli ve devlet kurumları da periyodik aralıklarla bilgiyi halkla paylaşmalıdır.

Hizmetlerin doğru bir şekilde ve zamanında sunulması, yolsuzluk ve su-i istimallerin önlenmesi, kaynakların israf edilmesinin önüne geçilmesinin en etkili yolu olan şeffaflık ve vatandaşların doğru bilgilendirilmesi mutlaka sağlanmalıdır.

Bu güne kadar gerek siyasi ve gerekse bürokratik olarak kamu hizmetlerinin arzulanan seviyede açık ve şeffaf bir şekilde verildiğini ve yolsuzluklarla yeterince mücadele edildiğini söyleyebilmek mümkün değildir.

Nitekim Türkiye'nin uluslararası saydamlık örgütünün (TI) yolsuzluk algılama endekslerinde bulunduğu sıralama bunun açık bir göstergesidir. Bu durum ise yolsuzluğun nedenleri ve sonuçlarının ölkemizde iyi incelenmesi ve değerlendirilmesini, mücadelede etkin yöntemler ve çözümlerin üretilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Yolsuzluk ve su-i istimal ile mücadele için ahlaklı bir toplum oluşturmak; toplumun ahlakî seviyesini yükseltmek için de eğitim sistemini ahlak temelinde yeniden yapılandırmak zorunludur.

7 - TARİH VE KÜLTÜR

Toplumunu bir ağaca benzetirsek tarih, o ağacın kökleri mesabesindedir. Kökleri kesilmiş veya kökleri ile bağları koparılmış bir ağacın ayakta durması ve yaşamına devam etmesi

mümkün değildir. Toplumun tarihi köklerinden koparılmasına sebep olan resmi ideolojik tarih dayatmasından vazgeçilmelidir. Tarih; gerçekçi, objektif ve kapsamlı olarak yeniden yazılmalı, ders kitaplarında özgün haliyle yer almalı, toplumsal bellek buna göre şekillenmelidir.

İslam kültürü; aklın nakille, ahlakın sanatla, bilimin araştırma ve pratikle bütünleştiği bir kültürdür. O, bir ümmetin deneyimleri, tarihi birikimleri ve faaliyetlerinin hülasası olan bir kültürdür. İslam kültürü; çeşitli ruhi şartların, tarih hazinelerinin ve gelecek ümitlerinin toplamından oluşan bir kültürdür. İnsanlar arasından çıkartılan en hayırlı ümmetin ve Medeniyet ümmetinin varlık dayanağı ve sürekliliğinin sırrı bu kültürde gizlidir.

Toplumu oluşturan tüm sosyal sınıf veya grupların ortak paydası olan kültür mirasımız korunmalı, bu mirasın gelecek nesillere aktarımı sağlanmalıdır.

Gençliğin kendi kültürüne yabancılaşarak yozlaşmasının önüne geçilmeli, manevi değerlerin sevdirmesi, sahiplenilmesi ve gelecek nesillere aktarılması için politikalar üretilmelidir.

Turizm veya popüler kültür adı altında, kültürel mirasımızdan olan tarihi medrese, kilise ve ibadethaneler, misyonuna ve kutsallığına yakışmayan tarzda gayr-ı ahlaki faaliyetlerin mekânı olmaktan kurtarılmalıdır.

8 - ÇEVRE VE TABİATIN KORUNMASI

Kâinat bir ölçü ve düzen üzere yaratılmıştır. Bütün canlı ve cansız varlıklar bir diğeri tamamlayıcı ve düzenleyici fonksiyona sahiptir.

İnsan hayatının devamı, tabiattaki denge ile mümkündür. İnsanın tüketen, tahrip eden ölçsüz tasarrufları, diğr canlıların varlığını tehdit eder boyutlara ulaşmıştır.

İnsanlık, yaşanabilir doğal dengeyi atalarından miras olarak değil, gelecek nesillerden emanet olarak almıştır. Sanayileşmenin bir sonucu olarak meydana gelen kimyasal ve biyolojik atıkların çevreye zarar vermesinin önüne geçilmeli, bilinçlendirme ve ağır müeyyidelerle tabiatın dengesi ve çevre korunmalıdır.

Devletlerin silahlanma yarışından vazgeçmeleri ve kimyasal silahların yasaklanmasına yönelik uluslar arası kurum ve kuruluşlarla etkin işbirliği geliştirilmelidir.

D - İKTİSAT

1- GİRİŞ

Kapitalizm; menfaati putlaştıran, kişisel çıkarı ilahlaştıran, acımasız ve vahşi bir kültürün ürünüdür. Bugün dünyanın birçok ülkesinde ve ülkemizde uygulanan kapitalist ekonomik sistem, insanlık ailesinin bir kısmını yoksulluğa ve hatta açlığa mahkûm etmiştir.

Dünyanın en büyük ekonomisi olan ABD’de bile milyonlarca insanın sokaklarda yatıyor olması bu sistemin insani ve sürdürülebilir olmadığını gözler önüne sermektedir.

Bir tarafta insanlar açlık ile boğuşurken, öte tarafta doyumsuz ihtiras sahipleri, dünyanın yeraltı ve yerüstü kaynaklarını hızla tüketmekte, birçok canlı türünün yok olmasına, tabiatın tahribine, atmosferin ve çevrenin kirlenmesine neden olmaktadır.

Merkezinde insan/insanlık olmayan, refahı topluma yayma amacından uzaklaşmış, sadece ülke ekonomisini büyütme-ye kilitlenmiş bir iktisat anlayışını reddediyoruz. Fert başına GSMH bu günkü miktarın yüz misline çıksa dahi, toplumun açları ve fakirlerinin sayısında azalma olmuyorsa, bu ekonomik büyümenin aç ve yoksullar için hiçbir anlamı yoktur. Önemli olan gelir dağılımındaki adaletsizliği ortadan kaldırmak ve refahı tabana yaymaktır. Aksi halde ekonomik refah düzeyi artan kesimlerin; yoksulların haklarını, tabiat ile yeraltı ve yerüstü kaynaklardaki hisselerini gasbetmiş olmalarına seyirci kalınmış olur.

Merkezinde insan olan, insanın refahını arttırmayı hedefleyen, kapitalist ve sosyalist bakış açılarının aşırılıklarından

D

uzak, vicdanları ve adalet duygusunu incitmeyecek bir iktisat politikası uygulanmalıdır.

İktisat politikasının temel amacı insan ise; ekonomik büyümenin hedefi de istihdamı arttırmak ve işsizliği mümkün olan en alt seviyeye indirmek olmalıdır. Büyümenin ve istihdamın kalıcı olabilmesi için de bu konuda sürdürülebilir politikalar uygulamak gereklidir.

İhracat ve teşvik politikalarının da birinci hedefi istihdamı arttırmak olmalıdır. Teşviklerle desteklenecek teşebbüslerin öncelikle işsizlik oranının yüksek olduğu bölgelerde istihdamı arttırıcı olmaları gözetilmelidir. Emeğin yoğun kullanıldığı sektörlere ek destek ve teşvikler sağlanmalıdır.

Stratejik öneme sahip ürün, mal ve hizmetlerin üretilmesi de ayrıca teşvik edilmelidir. Hayatın her alanında ihtiyaç duyulan üretim mallarını yerli imkânlarla üretebilecek yeterliliğe sahip olmak için gerekli tedbirler alınmalıdır. Ülke, gerek sanayi gerekse tarım ürünleri açısından dışa bağımlılıktan kurtulmalıdır.

İktisat politikasının temel hedeflerinden biri de işsiz ve vasıfsız insan sayısını azaltmak olmalıdır. Bu nedenle meslek edindirme kursları yaygınlaştırılmalı, özellikle vasıfsız işsizlerin meslek ve sanat sahibi olmaları sağlanmalıdır.

Meslek veya sanat sahibi olan işsizlerin bu meslek veya sanatı icra etmek için ihtiyaç duydukları alet, edevat ve atölye temininde kolaylık sağlanmalıdır.

İnancımız odur ki, dünyanın herhangi bir yerinde bir lokma ekmeğe muhtaç biri varsa, mutlaka bir başka köşesinde ihtiyacından fazla tüketen veya stoklayan birileri vardır. Zira dünya üzerindeki nimetler, sadece insanlara değil bütün canlılara yetecek miktardadır. Kapitalist iktisat teorisinin kesin

doğru olarak kabul ettiği gibi “ihtiyaçlar sınırsız, kaynaklar ise sınırlı” değildir. Sınırsız olan ihtiyaçlar değil, belki kapitalistlerin kendi ihtiraslarıdır.

Kapitalist dünya görüşüne göre özgürlüğün ve mutluluğun ölçüsü tüketimdir. Zihinlere adeta çakılan “İsteddiğin şeyi, olabildiğince tüketebiliyorsan, özgürsün. Ne kadar tüketebilirsen o kadar mutlu olursun.” gibi düşüncelerle varmak istedikleri hedef; toplulukları tüketim toplumuna dönüştürmek, daha fazla kazanmak için daha fazla tüketimi teşvik ve tahrik etmektir. Hâlbuki az ile yetinmeyi bilmeyen, çok ile de mutlu olamaz.

Uygulanan iktisat politikalarının insan merkezli olup olmadığının en önemli ölçütü üretilen değerlerin bölüşüm şeklidir. Aslan payını sermayeye veren kapitalist sistem ve emeği her şeyin önüne geçiren sosyalist sistem de aşırı uçlardadır. Bölüşümün tek kıstası olarak ihtiyacı gören komünist sistem ise fıtrata, hayatın gerçeklerine uygun düşmemektedir.

Ülkenin ekonomik bağımsızlığının sağlanması, yoksulluk ve mahrumiyetin kökten kazanması ve insanın ihtiyaçlarının, hürriyeti de korunarak giderilmesi için fıtrata ve insani değerlere ters düşen iktisadî sistemlerin terk edilmesi zorunludur. Bu değerlere ters düşen komünizm düşüncesi, felsefesi ve sistemi iflas etmiştir. Kapitalist sistem ise yakın bir zamanda iflas edecektir. Bu bakımdan insanlığa huzur ve refah getirmeyen bu sistemlerin, temelden değiştirilerek yerine İslam iktisat nizamının getirilmesi gerekmektedir.

Alın terinin kıymeti bilinmeli ve karşılığı alın teri kurumadan eksiksiz ödenmelidir. Alın terine hak ettiği değeri verirken sermaye düşmanlığı yapılmamalı, sermayesi ve işi olmayan mahrumlar da açlığa ve sefalete terk edilmemelidir. Sermaye yalnızca zenginler arasında dolaşan bir varlık olmaktan çıkarılmalıdır, orta yol budur.

2- İKTİSAT POLİTİKAMIZ

Faize dayalı ekonomik sistem tamamen kaldırılmalıdır.

Gerek kamu gerek bankacılık ve gerekse de bireyler arası borçlarda faiz temelli anlayış olmamalıdır.

Devlet asgari ücretliden vergi almamalı, temel ihtiyaç maddeleri de vergiden arındırılmalıdır. Halen yürürlükte bulunan 25540 sayılı Asgari Ücret Yönetmeliği'nde asgari ücretin "işçilere normal bir çalışma günü karşılığı ödenen ve İŞÇİNİN gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücrettir." şeklindeki tanımı değiştirilmeli ve tanıma, işçinin ailesi de dâhil edilmelidir.

Eğitim ve sağlık herkes için ücretsiz olmalı, barınma ve beslenme ihtiyaçlarını karşılayamayan fakirlerin bu zaruri ihtiyaçları da devlet tarafından karşılanmalıdır. Evlilik çağına gelmiş insanlar için evlenmek de zaruri ihtiyaçlardandır. Bu nedenle maddi imkânsızlıklar nedeniyle evlenemeyenlere imkân sağlanmalıdır.

En alt gelir diliminde bulunan yoksul insanlar için, ailedeki fert başına kanunla belirlenecek oranda su, elektrik ve gaz ücretsiz olmalıdır.

'İnsan için çalıştığı için karşılığı vardır.' ilkesinden de anlaşılacağı üzere kazancın ana kaynağı emektir. Bu anlamda kadın ile erkek arasında çalışma hakkı noktasında bir ayırım yoktur. Ancak erkek ve kadının gerek ailedeki gerekse toplumdaki konumları ve fizyolojik özellikleri dikkate alındığında, konum ve özelliklerine uygun iş sahalarının bulunması gerekir. Bunun yanında geçim yükümlülüğünü erkeğin yüklenmesi, kadın için çalışmada tabii önceliğin evi olması gerektiğine inanmaktayız.

3 - YOKSULLUKLA MÜCADELE - GELİR DAĞILIMI

Sosyal devletin temel amaçlarından biri, toplumu ve bireyleri yoksulluktan kurtararak, eşref-i mahlûkat olan insanın şerefiyle yaşayabileceği şartları ve ortamı hazırlamaktır. Yoksullukla mücadelede asıl hedef, herkesi insanca yaşamak için gerekli asgari ihtiyaçları temin etmeye yeten bir gelir düzeyine ulaştırmaktır.

Gelir dağılımındaki adaletsizlik, sosyal patlamalara neden olabilecek boyutlardadır. Ancak ülkemizdeki aile içi dayanışma, zekât, sadaka, infak ve vakıf gibi dini müesseseler ve derneklerin yardım faaliyetleri ve yerleşmiş toplumsal yapı, sosyal patlamanın önüne geçmektedir.

Ülke gelirinin yaklaşık yarısını, toplumun en üst gelir grubunda bulunan % 20'lik bir kesimi almaktadır. Bu üst gelir grubu her dönem en yüksek payı alan kesimdir. Geriye kalan % 80'lik kesim, gelirin diğer yarısını almaktadır.

En alttaki % 20'lik kesim açlık, ikinci % 20'lik kesim ise yoksulluk içerisinde. Yoksulluk ve açlık sınırının altında bir gelire sahip kişilerin oransal olarak belli bölgelerde kümenmiş olması da hesaba katıldığında, adaletsizliğin boyutları daha da büyümektedir.

Bu çarpıklık bir an önce giderilmelidir. Bunun için Türkiye, kalkınma ve sanayileşme stratejilerini mutlaka değiştirmelidir. En alt gelir grubu ile en üst gelir grubu arasındaki uçurum kapatılmalı, fark makul seviyeye indirilmelidir.

4 - İKTİSADİ YÖNDEN GERİ KALMIŞ BÖLGELER

Doğu, Güneydoğu Doğu Karadeniz ve Orta Anadolu bölgelerinin ekonomik ve sosyal kalkınması, cumhuriyet tarihi bo-

yunca hep ihmal edilmiş, bu bölgelerin ekonomik kaynakları da heba edilmiştir. Bu durum, anılan bölgelerin ekonomik ve sosyal sorunlarının çözülemez boyutlara ulaşmasına neden olmuştur.

Çıkarılan tüm teşvik yasalarına rağmen özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesine yeterli miktarda yatırım yapılmadığı, bu nedenle de bu bölgelerdeki işsizlik oranının Türkiye ortalamasının çok üzerinde olduğu açıktır. Ülkeyi idare edenler ise bunun sebebinin güvenlik zaafiyeti ve şiddet olayları olduğunu belirterek bir nevi sorumluluktan kurtulmaya çalışmaktadırlar. Sermayenin ürkek olduğu, yeterli güvenliğin olmadığı, riskli ve istikrarsız bölgelerden kaçtığı doğrudur. Ancak güvenlik ve istikrarı sağlamakla görevli olanların, güvenlik zaafiyetini kendi kusurları olarak görmeleri gerekirken, aksine bir başka kusurları olan işsizlik ve geri kalmışlığa mazeret olarak göstermeleri laf cambazlığından başka bir anlam taşımamaktadır.

Devlet ve onu idare edenler, her şeyden önce vatandaşlarının can ve mal emniyetini sağlamak ve ardından da onlara iş ve aş temin etmekle yükümlüdürler.

Başta Doğu ve Güneydoğu olmak üzere geri kalmış bölgelere özel bölgesel kalkınma planları uygulanmalıdır. Devlet, özel sektörün girmediği bölgelerde ve alanlarda bizzat yatırımlar gerçekleştirerek vatandaşlarına iş imkânı sağlamak durumdadır. Bu bölgeler geniş tarım ve hayvancılık imkânlarına sahiptir. Petrol, sadece bu bölgelerden çıkarılmaktadır.

Tarıma dayalı sanayi tesisleri, petrokimya sanayi ve et-balık tesisleri devlet tarafından kurularak bölgenin sanayileşmesi ve kalkınmasına öncülük edilmelidir. Seracılık desteklenmeli, proje ve yatırım konusunda danışmanlık hizmetleri verilmeli ve kredi sağlanmalıdır.

Yılan hikâyesine dönüştürülen GAP ve DAP projelerine ağırlık verilerek bir an önce bitirilmelerinin acil eylem planı olarak belirlenmesi gerekir.

Dicle ve Fırat Nehirleri üzerinde kurulu baraj göllerinde balık üretimi teşvik edilmelidir.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri, geniş bir sınır ticareti potansiyeline sahip olduğu halde bu potansiyelden istifade edilmesinin önü kapatılmıştır. Irak, İran ve Suriye sınır bölgelerinde serbest ticaret bölgeleri kurulmalı, sınır ticaretinin arttırılması için yeni sınır kapıları açılarak Kıbrıs ve Gürcistan'a olduğu gibi bu komşu ülkelere de pasaportsuz geçişe imkân tanınmalıdır.

5 - İHRACAT- İTHALAT DENGESİ ÜRETİM MALİYETLERİ

Sanayideki en önemli girdilerden biri enerjidir. Enerji maliyetlerinin düşürülmesi sanayi üretiminin maliyetlerini de düşürecek, daha ucuza daha kaliteli ve bol üretim yapma imkânı oluşacaktır. Böylece yerli üretimin dış piyasada rekabet gücü artacaktır. Bu da ihracatın artması, ihracat – ithalat dengesinin ülke lehine değişmesi, işsizliğin azalması anlamına gelir. Bu nedenle enerjide maliyeti düşürmek ve dışa bağımlılığı asgari seviyeye indirmek gerekir.

6 - ENERJİ MALİYETLERİ - NÜKLEER ENERJİ

Yeni hidroelektrik santralleri inşa edilmeli, nükleer enerji santralleri acilen kurulmalıdır.

Rüzgâr ve güneş enerjisinden azami derecede istifade edilmesini sağlayacak projeler geliştirilmelidir.

Enerji kayıp ve israfının önlenmesi için altyapı, uluslararası standartlar seviyesine getirilmelidir.

Petrol ve doğalgaz arama çalışmaları arttırılmalı, bunun için daha fazla kaynak ayrılmalıdır. Bulunan petrol rezervlerinin değerlendirilmesi sağlanmalıdır.

7- TARIM VE HAYVANCILIK

Bir milletin kendi kendine yetebilirliği açısından tarım, stratejik bir öneme sahiptir. Tarımsal ürünlerde dışa bağımlılığın önlenmesi hayati önem taşımaktadır. Bu nedenle çiftçiler birer hazine gibi kıymetli görülerek korunmalıdır.

Tarımsal üretimde kullanılan makine ve ekipmanların tamamen yerli üretim olması ve bu şekilde maliyetleri düşürülerek yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.

Yarım kalmış sulama tesisleri süratle tamamlanmalı, sulanabilir tarım arazilerinin miktarı arttırılmalı ve toprak bir an önce su ile buluşturulmalıdır.

Bilinçli sulama için çiftçi aydınlatılmalı, salma sulama gibi yöntemlerle aşırı sulama sonucu toprağın çoraklaşması önlenmelidir.

Zirai üretimin arttırılması ve kalitesinin yükseltilmesi için her köye ziraat mühendisi veya hayvancılıkla uğraşılıyorsa veteriner atanmalıdır.

Çiftçinin mahsulünün elinde kalmaması ve maliyetinin altında satılmaması için tarıma dayalı sanayi teşvik edilmeli,

İhtiyaç fazlası gıda ürünlerinin işlenerek ihracına yönelik teşebbüsler desteklenmelidir.

Verimli alanlar tarımsal amaç dışı kullanımlarla heba edilmektedir. Tarım arazilerinin şehirleşme ve sanayileşme gibi amaç dışı kullanılması önlenmelidir.

Hayvancılığın gelişmesi desteklenmeli, et-balık kurumları ile süt ve yem sanayiinin bütün bölgelerde işler duruma getirilmesi sağlanmalıdır.

Tarım ve hayvancılıkla uğraşan üreticilerin kooperatifleşmeleri özendirilmeli, alın teri üretimlerini aracısız olarak tüketicilere ulaştırmaları için gerekli şartlar sağlanmalıdır.

Üretimin artırılması ve tohumda dışa bağımlı hale gelmek için tohum ıslahına yeterli ehemmiyet gösterilmeli, gerekli yasal düzenlemeler yapılarak bu işle uğraşanlar desteklenmelidir.

Hayvancılığın geliştirilmesine özel önem verilmeli, denizlerden ve iç su kaynaklarından elde edilen su ürünleri üretiminin artırılması ve pazarlanması için üreticilere her türlü destek sağlanmalıdır.

Doğu Anadolu'da hayvancılığın, Güneydoğu Anadolu'da ziraatın, Karadeniz Bölgesi'nde ormancılık ve balıkçılığın geliştirilmesi için özel projeler hazırlanmalı, açık deniz balıkçılığı ve baraj göletlerinde balık çiftlikleri özendirilmelidir.

8 - KÖYE DÖNÜŞLER VE KÖYLÜNÜN KALKINDIRILMASI

Boşaltılmış veya terk edilmiş köylere dönüşlerin sağlanması ve bu köylerin de üretime katılabilmesi için mevcut teşvikler arttırılmalıdır.

Topraksız ya da az toprak sahibi çiftçi ailelerinin geçimini sağlayacak kapsamlı bir toprak reformu kanunu çıkarılıp topraksız ya da az toprak sahibi çiftçilerin topraklandırılmaları sağlanmalıdır.

Ülkenin her tarafında toprak analizleri yapılarak hangi arazide en iyi ürün veya ürünlerin yetiştirilebileceği tespit edilip bu üretimin yapılması için çiftçiler bilinçlendirilmeli ve teşvik edilmelidir.

9 - HAZİNE ARAZİLERİNİN İŞLETİLMESİ

Hazineye ait ziraî üretime elverişli arazilerin, mülkiyeti hazinede kalmak üzere intifa hakları, bizzat işlemeleri kaydıyla işledikleri sürece topraksız çiftçiye bedelsiz olarak verilmelidir.

Sınır bölgelerindeki mayınlı araziler de mayından temizlendikten sonra aynı şekilde intifa hakları, toprağı bulunmayan köylülere verilmelidir.

10-İSRAFIN VE YOLSUZLUĞUN ÖNLENMESİ, KAYNAKLARIN VERİMLİ KULLANILMASI

İsraf iktisadi bir hastalıktır. Nimetlerin zevaline sebeptir ve mutlaka önlenmelidir. Özellikle kamu kaynaklarının israfı en-dişe verici boyutlardadır.

Kamu kaynaklarının israf edilmesinin nedenlerinin başında yolsuzluk gelmektedir. Yolsuzluğun sebepleri pek çoktur. Ancak en başta geleni ahlak ve maneviyat yoksunluğudur.

Rüşvet ve yolsuzluğu önleyici en köklü tedbir, çocuklarımıza daha ilköğretimden itibaren ahlaki ve dini değerlerimiz aşılanarak onları bu tür gayr-ı ahlaki, haksız kazançlardan sakındırmaktır. Çocuklarımıza bu yönde bir bilinç kazandırmak için eğitim müfredatında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır. Başta televizyonlar olmak üzere kitle iletişim araçları kullanılarak bu yönde toplum bilinçlendirilmeli, sivil toplum kuruluşlarının bu alanda yapacakları çalışmalar teşvik edilmeli ve desteklenmelidir.

Yaygın toplumsal hastalıklarımızdan olan yolsuzluk ve rüşvete son verilmesini sağlamak üzere etkin denetimler gerçekleştirilmeli, kamu harcamalarında şeffaflık sağlanmalıdır. İhale mevzuatında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Yolsuzluk ve rüşvetle mücadelenin etkin yollarından biri de kamu görevlilerinin maaşlarını başka bir gelir kaynağına ihtiyaç duymayacakları seviyeye çıkarmaktır.

Kamu görevlilerinin belirttikleri mal bildirimlerinin doğruluğu denetlenmeli, normal olmayan artışların kaynağı araştırılmalıdır. Rüşvet ve yolsuzlukla ilgili duyular ciddiye alınarak adli makamlarca hassasiyetle araştırılmalıdır.

11-BÜTÇE AÇIĞI VE KAMU BORÇLANMASI

Kamu kaynaklarının önemli bir kısmı iç ve dış borçların faizlerinin ödenmesinde kullanılmaktadır. Bu durum mutlaka düzeltilmelidir. Kamunun borçlanma ihtiyacı ve dolayısıyla faiz yükünün ortadan kaldırılması için havuz sistemi mutlaka hayata geçirilmelidir.

Yapılan bütçelerde gelir ve giderler denkleştirilmeli, gelecek nesillerin hayatını ipotek altına almak olan borçlanmaya son verilmelidir.

Gelirlerin, beklentilerin altında kalması durumunda öncelikle giderler kısılmalı, zaruret halinde vatandaşlara ek bir yük getirilecekse, bu düzenleme ancak kanunla yapılmalıdır.

12-VERGİ ADALETİ

Adil bir vergilendirme sisteminde vatandaşa yüklenecek vergi yükü, serveti ve geliriyle orantılı olmalıdır. Bundan başka uygulanan vergi politikaları gelir dağılımındaki eşitsizliği azaltan bir etki oluşturmalıdır. Türkiye'deki vergi sisteminde zahiren az kazananın az, çok kazananın çok vergi alınmaktadır. Ancak gerçekte durum tam tersinedir. En yüksek oranda vergiyi dar gelirli vatandaşlar ödemektedir.

Tüketim malları ve hizmetlerden alınan dolaylı vergilerle maaş ve ücretlerden kaynakta kesilen vergilerin, toplam vergi gelirleri içindeki payı çok yüksektir. Hayatlarını devam ettirebilmek için kazançlarının tamamını harcamak zorunda kalan, böylece hem kazanırken hem de harcarken vergi veren dar gelirli vatandaşların aleyhine olan orantısızlık mutlaka düzeltilmelidir.

Bunun için;

Asgari ücretin tamamı vergiden muaf tutulmalıdır. Asgari ücretin üzerinde olan kazançlardan gıda, giyim, barınma, sağlık, eğitim ve ulaşım gibi temel ihtiyaçlar için yapılan harcamalar düşüldükten sonra geriye kalan miktar vergilendirilmelidir.

Haberleşme ve kültür harcamalarındaki vergi oranları makul seviyeye indirilmelidir.

Kişinin oturduğu konutundan emlak vergisi alınmamalıdır.

Vergi mevzuatı yeniden düzenlenerek basitleştirilmeli, vergi

oranları düşürülerek tabana yayılmalıdır.

Hiçbir üretim faaliyetine katılmadan ve risk de almadan sadece paradan para kazananlara tanınan vergi muafiyetlerine son verilmeli, mevcut vergi oranları artırılmalıdır.

13-ORMANLARIN GELİŞTİRİLMESİ, ISLAHI VE İŞLETİMİ

Ormanların korunması için mevcut tedbirler artırılıp, orman köylüsünün ormanların korunmasında aktif bir görev ve sorumluluk yüklenmesi sağlanmalıdır.

Orman yangınlarına acil müdahale için yangın söndürme uçakları ve iş makinelerinin sayısı artırılmalıdır.

Ormanlık alanların artırılması amacıyla tarıma elverişli olmayan araziler ağaçlandırılmalıdır. Ağaç türlerinin belirlenmesinde orman ürünleri sanayinin ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalıdır.

Özel ormancılık teşvik edilmelidir.

İlkokuldan başlayarak çocuklarımıza orman bilinci ve ağaç sevgisi aşılanmalıdır.

Ormanların işletilmesi ve ürünlerinin değerlendirilmesi konusunda orman köylüsüne öncelik verilerek özel sektör ile işbirliği yapılmalıdır.

14-SINIR TİCARETİ

Sınır bölgelerinde serbest ticaret bölgeleri oluşturulmalı, bu yolla komşu ülkelerle ticaret hacmi arttırılmalıdır. Ayrıca

daha çok ihraç edilen ürünlerin sınır bölgelerine yakın yerlerde üretimi teşvik edilmelidir.

Sınır ticaretinin gelişmesi için komşu ülkelere pasaportsuz seyahatin altyapısı hazırlanmalıdır.

Sınır komşusu ülkeler ile ulaşımın daha ucuz ve güvenli yapılabilmesi için deniz ve demiryolu ulaşımına ilişkin ortak projeler geliştirilmedi. Bu projelerin hızlı bir şekilde tamamlanarak hizmete alınması sağlanmalı ve mevcut karayollarının kalitesi arttırılmadığıdır.

E - DIŞ POLİTİKA

Dünya siyasetine egemen olan güçler, çıkar odaklı dış politika ve sömürgeci zihniyet ile 'demokrasi ve özgürlük götürüyoruz' bahanesiyle dünyayı ve özellikle mazlum ve Müslüman halkları kan ve gözyaşından oluşturdukları denizlerde boğmaktadırlar. Yüzyıllardır sömürdükleri ülkeler ve halkların, sömürü ve zulme itirazları veya emperyalistlerin çıkarlarını zedeleyici pratikleri, bugün sömürü ve zulmün bir aracı haline dönüştürülmüş Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ve NATO da kullanılarak savaş ve saldırılarla tehdit veya bertaraf edilmektedir.

Kuvvetliden ya da çıkarımıza uygun olandan yana taraf olma şeklindeki çıkarıcı politika, günümüz dünyasındaki birçok ülkenin dış politika ilkesi olduğu için yeryüzü, çatışma ve zulümden arınmamaktadır. Çıkarımıza uyandan değil, haklı olandan yana tavır koyan şahsiyetli bir dış politika ana ilkesimizdir.

Çıkar odaklı düşünülduğünde bile, zulüm ve sömürünün hiç kimsenin ve hiçbir devletin çıkarına olmadığına inanıyoruz. Zulüm ilelebet devam edemez. Kan ve gözyaşının dindirilmesi durumunda, bugün için zahiren kendi ülkelerinde refah ve huzur içinde yaşayan insanların da huzur ve emniyeti garanti altında olmayacaktır.

Zulüm, sefalet ve sömürü nedeniyle ortaya çıkan fakirlik; sömürülen ve ezilen halkların gruplar halinde göç etmesi, ciddi boyutlarda bir mülteci sorunu ile karşılaşılması sonucunu

doğurmuştur. Sağlıksız ve tehlikeli şartlarda seyahat eden göçmenlerin bir kısmı balık istifi dolduruldukları deniz araçlarının batması sonucu boğulmakta, bazen gitmek istedikleri ülkelerin sahillerine yanaştırılmadıkları için denizin ortasında açlık ve susuzluktan ölmekte ya da yakalanmamaları için kilitlendikleri evlerde yanarak can vermektedirler. Kendi öz vatanlarında, bir ferdi buldukları toplumun onurlu bir üyesi iken, hısım ve akrabalarından uzakta, dillerine ve kültürlerine yabancı oldukları bir toplum içerisinde sığıntı olarak yaşamak zorunda bırakılan mültecilerin gurbet ellerde mutlu olmadıkları ve sığındıkları toplumlara da mutluluk getirdikleri acı bir gerçektir.

Güç biriktirmek, uluslararası alanda daha güçlü ve sözü dinlenir bir aktör olmayı istemek, zulmü ve sömürüyü ortadan kaldırma amacına yönelik ise meşrudur. Mevcut küresel emperyalist güçlerin yerini almak, zayıf ve geri bırakılmış ülkeleri, onlarla birlikte veya onların yerine sömürebilmek amacıyla siyasi, ekonomik veya askeri yönden güçlenmeyi istemek veya hedeflemek meşru ve insani değildir.

Küresel emperyalist güçlerle zulümlerini daha kolay yapabilmeleri için işbirliğine asla gidilmemelidir. Savaşları engellemek ve dünyanın kitle imha silahlarından arınmış bir barış ve esenlik yurdu olması için çaba göstermek üzere bir dış politika yürütmek, inancımız ve dünya görüşümüzün gereğidir.

Dış politikamız; adalet, hakkaniyet, kardeşlik ve dayanışma gibi insani temellere dayanmaktadır.

“Milli veya ulusal çıkar” gibi müphem bir ifadenin ardına saklanarak, devam eden zulme sessiz kalmak ve hatta payanda veya ortak olmak, uluslararası toplumun şerefli bir üyesi olan herhangi bir devlete yakışmaz. Çünkü sadece içeride

değil, dıŐarıda da 'kimden gelirse gelsin zulme karşı ve kim olursa olsun mazlumdan yana' olmak gerekir.

Özelde Ortadoğu'da ve genelde ise dÜnyada barış ve huzurun tesis edilmesinin önündeki en büyük engel, siyonizmin Filistin halkına karşı devam eden zulmüdür. Küresel emperyalist haçlı zihniyeti tarafından terörist olarak kabul ve ilan edilen Filistin halkına yapılan haksız ve hukuksuz saldırılar devam ettiği sürece kalıcı bir barış ve huzurun tesisi mümkün olmayacaktır.

Bölgenin en büyük sorunu olan işgalci siyonist rejim, işgal ettiği tüm topraklardan çekilmesi ve bağımsız Filistin devletinin kurulması sağlanmalıdır.

Mevcut haliyle eleŐtirdięimiz ve adil olmadığını kabul ettiğimiz Birleşmiş Milletler'in bile uluslararası hukuka aykırı olarak tanımladığı ambargo, deniz ablukası ve yeni yerleşim yerleri kurulması, uluslararası toplumun itirazlarına rağmen devam etmektedir. Çünkü yapılan itirazlar sözde ve cılız kalmakta, herhangi bir yaptırım uygulanmamaktadır. Bu itirazlar daha gür bir ses ve kararlılık ile yapılmalı, Siyonist rejimin insanlık dışı uygulamaları ciddi yaptırımlara bağlanmalıdır.

Zulmü durduracak politikalar geliŐtirilmez ise zarar Filistin halkı ve toprakları ile sınırlı kalmayacak, bütün insanlık bundan nasibini alacaktır.

Siyonist İsrail rejimi ile her türlü ilişkiler kesilmeli ve devlet olarak tanınmasından vazgeçilmelidir.

Bunun gibi yüzyıllardır anayurtlarında yaşadıkları halde suni sınırlarla dört parçaya ayrılan, aralarına tel örgüler ve mayınlar döŐenen MüslÜman Kürtlerin de eskiden olduğu gibi bir halk ve bir millet olarak görÜlÜp suni sınırların kaldırıl-

dığı, ekonomik, kültürel, sosyal dayanışma, siyasal yardımlaşma ve sılayı rahim hukukunun yerine getirilmesi için gerekli adımların atılması gerekir. Bir halk ve yakın akraba olan Müslüman Kürtlerin birbirleri ile yabancılaştırılması ve ötekileştirilmesi büyük bir zulümdür. Siyasi ve idari şekiller ne şekilde olursa olsun kardeş ve akraba olan Müslüman Kürt halkı arasındaki her türlü sınır ve bölünme kaldırılmalı, insani ilişkilerin rayına oturtulması için gerekli her türlü tedbir alınmalıdır.

İslam dünyasının ortak değerleri olan HARAMEYN (Mekke-Medine)'in idaresinin özerk ya da tamamen bağımsız bir yapıya kavuşturulması gerekir. Oluşacak yapının idaresi de bütün dünya Müslümanlarından müteşekkil bir meclis tarafından yürütülmelidir.

Bu değerlere yapılacak herhangi bir saldırının tüm İslam ümmetine yapılmış gibi kabul edilerek müşterek savunma hattı oluşturulmalıdır.

Birleşmiş Milletler'in ve özellikle de Güvenlik Konseyi'nin mevcut yapısı ile dünya barışına, küresel adalet ve huzura hizmet etmesi mümkün değildir. Güvenlik Konseyi'nin veto hakkına sahip daimi beş üyesinden üçü Hıristiyan-batı bloğunun, diğer ikisi eski sosyalist bloğun üyesidirler. Coğrafi anlamda Afrika ve Güney Amerika'nın, kültür ve inanç anlamında İslam dünyasının temsil edilmemesi ve daimi üyelere tek başına karar alınmasını önleme (veto) yetkisi ve gücünün verilmesi adil değildir. Adil olmayan böyle bir karar alma mekanizması, alınan karar ne olursa olsun adalet duygusunun zedelenmesine neden olmaktadır. Mevcut yapı bu nedenle devam etmemelidir.

Dünyada huzur, barış ve refahın yayılması bu yapının değişmesi ile mümkün olabilecektir. Daimi üyelik sıfatının tama-

men kaldırılması, on beş üyeli konseyin tüm üyelerinin belli bir süre için seçilmesi, her kıtanın ve inancın nüfus yoğunluğuna göre nisbî bir şekilde temsil edilmesi, hiçbir üyenin veto yetkisinin olmaması, kararların çoğunlukla alınması adalet ve hakkaniyete en uygun çözümdür.

IMF, Dünya Bankası ve DTÖ gibi uluslararası kuruluşlar siyonist emperyalizmin, sömürü aracı olarak kullandığı kurumlardır.

Bu açıdan bakıldığında IMF, dünyanın diğer ülkelerini bağımlı hale getirmek için sürekli olarak onları kendilerine borçlandırmaktadır. Böylece gerektiğinde istedikleri ülkelerin ekonomilerini çökerterek ülkede sosyal patlama ve kaos oluşturabilmektedirler.

Bu nedenle IMF'ye borçlanmaktan ve programlarını uygulamaktan şiddetle kaçınılmalıdır.

Ekonomik bağımsızlık siyasi bağımsızlığın ön şartıdır.

1949 yılında 12 üyeyle kurulan NATO, Sovyetler Birliği'nin 1991'de dağılması sonrası, savunma rolünü "alan dışı" faaliyetlerde kullanmaya başlamıştır. ABD'nin "yeni bir dünya düzeni" kurma amaçlı olan bu projelerinin uygulanabilmesi için NATO'ya çok önemli işler yüklenmiştir.

Sömürgeci devletler organize bir şekilde İslam ve terörizm arasında "İslami terör" hezeyanıyla bir bağlantı oluşturmaya çalışarak NATO'nun yeni hedefini belirlemişlerdir.

Başını ABD'nin çektiği NATO, yeni dönemde Hıristiyan Batı ittifakına alternatif siyasi, ekonomik, askeri bir birliğin oluşmasını, özellikle de İslam ülkelerinin birliğini engellemeyi kendisine yeni bir görev olarak seçmiştir. Bu amaçla mezhebi ve coğrafi ihtilafları körükleme ve husumet tohumları ekme

çabasına girişmiştir. Bunu yaparken bu hedefinin önünde engel olarak gördüklerini “terörist” ilan ederek İslam ülkelerine yönelik fiili saldırılarda bulunma, işgal etme, ambargolarla güçsüzleştirme veya iç karışıklıklar çıkartarak istikrarsızlaştırma yöntemlerini uygulamaktadır.

Hedeflerinden biri Ortadoğu’da ve İslam dünyasında herhangi bir devletin İsrail’den daha güçlü olmasını önlemek, bir diğeri ise enerji rezervlerinin % 70’ten fazlasına sahip olan İslam ülkelerini ve kaynaklarını kontrol altında tutmaktır.

Küresel emperyalist güçler bu işgalci ve sömürgeci politikalarını güderken insan hakları, demokrasi, özgürlük, terörizmle mücadele gibi maskeler ile gerçek yüzlerini saklamaya çalışmaktadırlar.

Özetle; her ne kadar BM öncülüğünde başlatılmış bulunan “Medeniyetler İttifakı” projesinde NATO’ya yeni görev yüklenmiş gibi görünse de aslında NATO içerisinde en etkin güç durumunda bulunan ABD’nin “Medeniyetler Çatışması” tezine daha yakın durduğu ve bu tez çerçevesinde İslam ülkelerini farklı gerekçelerle bombaladığı veya işgal ettiği açıktır. Bir İslam ülkesi olarak Türkiye’nin NATO’nun zulüm operasyonlarına onay vermesi ve bizzat bu operasyonların içerisinde aktif görev alması utanç vericidir. Türkiye eğer bu zulme engel olamıyorsa, en azından zulme ortak olmamalıdır.

Daha önce içteki statüko ile mücadelede güçlü durmak için girilen Avrupa Birliği üyelik sürecinin devamında şu an için bir fayda görünmemektedir. Buna Avrupa Birliği’nin kendi içinde yaşadığı ekonomik krizler ve birliğin en büyük iki ülkesinin Türkiye’yi üye yapmayacakları yönündeki kesin açıklamaları da eklenince, bu süreci bitirmenin en doğru seçenek olduğu anlaşılacaktır. Avrupa ülkeleri ve uluslararası kuruluşlarla

hakkaniyete uygun karşılıklı menfaat çerçevesinde ilişkiler geliştirilebilir.

İslam ÷lkeleriyle ilişkilere özel bir önem vermekteyiz. 400 milyonluk Avrupa Birliği yerine bir buçuk milyarlık İslam âlemine yönelmek ve ortak ticaret, ortak para birimi ve sınırların kaldırılması ile uzun vadede tam anlamıyla birleşmeyi hedefleyen bir birliktelik kurmak gerekmektedir.

İnanç bağıyla bağlı olduğumuz Müslüman ÷lkelere ileri de-recede işbirliği içinde olmaya çaba sarf edilmelidir. Bunun için İslam İşbirliği Teşkilatının, çatısı altında veya yeni bir çatı oluşturularak askeri gücü de olan güçlü bir siyasi yapı oluşturulmalıdır. Böyle bir birlik, gerçekte bütün dünyanın hayrına olacaktır. Bu siyasi yapı, tüm bölgesel sorunların üzerine giderek sorunları bir bir çözmeli, böylece zalim diktatörlükler, Şii-Sünni gerilimi, etnik sorunlar ve ulusal çıkarlara dayalı tüm sorunlar, birliğin güçlü ve adil müdahalesi ile sorun olmaktan çıkarılmalıdır.

Bu şekilde İslam âleminin iç sorunlarına, dışarıdan müdahale edilmesinin önü alınmalıdır.

Açlık çeken ÷lkelerin kalkınması için fonlar oluşturulmalı ve üye ÷lkelerin gelirleri oranında bu fona katılmaları zorunlu olmalıdır.

“Komşularınızla iyi geçinin” ilkesi gereği komşu ÷lkelerle sulh içinde olmak, din ve ırk ayırımı yapmaksızın haklıdan ve mazlumdan yana tavır takınmak dış politika anlayışımızda temel prensibimizdir.

Komşu ÷lkelerle var olan ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkiler geliştirilmelidir. Bu ilişkiler karşılıklı çıkar ve iyi komşuluk ilkeleri çerçevesinde sürdür÷lmelidir.

Yakın ve uzak komşu ülkelerle kurulan bu ilişkiler, başkalarının çıkarı veya hatırı için bozulmamalıdır.

Komşu ülkelerle aramıza çekilen suni sınırlardan dolayı bölünen, parçalanan ailelerin mağduriyetlerinin giderilmesi ve sılayı rahim hukukunun yerine getirilmesi için gerekli adımlar atılmalıdır.

Komşularla ihracat ve ithalat hacminin arttırılmasının önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

F - SOSYAL POLİTİKALAR

1 - EĞİTİM

Eğitim, insanın doğuştan getirdiği yeteneklerini geliştirme ve şekillendirme; onu, din ve dünya ile ilgili vazifelerini hakkıyla yapabilecek duruma getirme faaliyetidir.

Eğitimin esas amacı; beden ve aklın geliştirilmesi, iradenin güçlendirilmesi, ruh ve bedene edeb verilmesi, güzel ahlak sahibi, iyi ve olgun insan yetiştirilmesi, yeni neslin hayata ve geleceğe hazırlanmasıdır.

Dün olduğu gibi bugün de bilgisini ve inancını kendisine rehber edinen, İslam'ı tam olarak özümseyip yaşama zevkini Allah sevgisiyle bütünleştiren, sosyal hayata aktif ve olumlu biçimde katılıp öncülük eden iyi yetişmiş bir nesle ihtiyaç vardır. Kuşkusuz bu ihtiyaç, bilgi ile hikmeti bütünleştiren, insanı aktif ve verimli kılan ideal bir eğitimle karşılanabilecektir.

Eğitimin en önemli ögesi doğru bilgidir. İdeal bir eğitimin önündeki en büyük engel ise bilginin yozlaştırılmasıdır. Yozlaşmanın asıl kaynağı, toplumsal değerlere kaynaklık eden bilginin dünyevi çıkar ve ideolojik amaçlar için bir araç haline getirilmiş olmasıdır.

Eğitim sisteminin, bugün ve yarının anlaşılması için İslamî değerleri ve Müslümanların kabul görmüş tarihi tecrübeleri doğrultusunda düzenlenmesi, sadece bilgi devreden ezberci değil, insan yetiştiren, talim eden, terbiye eden bir anlayışla ele alınması gerekliliği üzerinde durulmalıdır.

Eğitim sistemi “eğitim” kelimesinden başlayarak terimleriyle, bilgi kaynaklarıyla, tanımlarıyla ve örnekleriyle baştan sona sorgulanmalı, Fransız eğitim sisteminin kabul edildiği 1867’den bu yana eğitimde kaybedilen bütün İslamî değerler, eğitim sistemine yeniden kazandırılmalıdır. Bununla kastedilen, mekânda ve araçlarda geriye dönüş değil, bütün unsurlarda batı taklidinden kurtulmak ve çağın gereklilikleri doğrultusunda eğitimi yeniden düzenlemek, tanzim etmektir. Hedef yeniden MAARİFE ulaşmaktır.

Batıda pratik ürünlere dönüşen ve bu dönüşüm sırasında insanlığa hizmet hedefinden saptırılan bilim, aslı itibariyle insanlığın ortak tecrübesidir. Bu ortak tecrübeye en büyük pay şüphesiz tevhid ehlinindir. “Bilimsel gelişme” vakıa olarak reddedilemez. Ancak “bilimsel doğruların”, “mutlak doğru” olarak tanımlanması insanın kendi üretimine, kendi eserine tapması anlamına gelir. Bu tanımlayış kabul edilemez. Bilim mutlak doğru değil, yanılma ihtimalini özünde barındıran bir tecrübeler bütünüdür.

Her alandaki ilerleme, iyi eğitilmiş insan potansiyeline bağlıdır. Eğitim, birey ve toplumun en üst düzeyde gelişimini ve refahını hedeflediği halde ülkemizde bu amaca istenen seviyede ulaşılammıştır. Bunun sebebi eğitimin, siyasi ve ideolojik müdahalelerin etkisinde kalmasıdır. Eğitim kurumları, belirli bir yaşama biçimini dayatmanın aracı haline getirilmiş, kalite düşmüş, fırsat eşitliği ortadan kaldırılmış, eğitim ortamları bireyin değerlerinden ve maneviyatından uzaklaştırıldığı yerler haline getirilmiştir.

Bu uygulamalar birçok insanın eğitim hakkını elinden almıştır. İnsanımızın tabiatına uymayan bu uygulamalardan dolayı ülkede yıllardır milyonlarca kız çocuğu eğitimden mahrum bırakılmıştır. Dayatılan eğitim sistemi ile içinde yaşadığı toplumun değerleriyle çelişen ve çatışan nesiller

yetiştirilmiştir. Bu uygulamaların sonucu olarak toplumsal tekâmül, huzur ve barış sağlanamamıştır. Eğitim ve öğretim müfredatı ideolojik unsurlardan temizlenmelidir.

Eğitim ve öğretimde insanlarımızın bilgi ve becerilerle donatılmasının yanında yüksek bir ahlak ve terbiye ile yetişmelerini önemsiyoruz. Değerlerimiz çerçevesinde en önemli meselemiz olarak telakki ettiğimiz eğitim, öğretim ve terbiye unsurlarını; insan hakları ve özgürlüklerin değer olarak yükseldiği, uluslararası rekabetin hızlandığı, baş döndürücü değişimlerin olduğu bu zamanda ancak yüksek düzeyde donanımlı bireylerle koruyup güçlendirebiliriz.

Gelecek neslin gelişim ve refahı, uygulanan eğitim sürecine ve standardına bağlıdır. Ülkenin bütün alanlardaki başarıları, iyi eğitilmiş bireylerin başarısının sonucudur. Bu nedenle bütçeden en yüksek pay eğitime ayrılmalıdır.

Devlet okullarının eğitim kalitelerinin artırılması, teknolojik olanaklarının geliştirilmesi ve müfredatın yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir. Eğitim sadece eğitilen kesim açısından değil aynı zamanda eğitici açısından da geliştirilmesi ve güçlendirilmesi gereken bir alandır. Öğretmen yetiştiren okullar bu anlayışa göre yeniden yapılandırılarak, ahlak ve toplum değerlerine bağlı öğretmenlerin yetiştirilmesi sağlanmalıdır.

Mesleki eğitim yeniden yapılandırılmalı, ülke ekonomisine katkı sağlayacak, kalifiye eleman ihtiyacını karşılayacak hale getirilmelidir. İlköğretimin birinci kademesinden sonra öğrencinin meslek seçimine yönlendirilmesi sağlanmalıdır. Öğretim kurumları; sanayi ile işbirliği arttırılmış, teknik bilgi donanımı yüksek, teknoloji üreten kurumlar haline getirilmelidir. Amacımız, memleketin ihtiyaç duyduğu alanlarda; uygun, dinamik, üretken bir mesleki eğitim sistemi geliştirmektir.

Üniversitelerimizin iş dünyası ile işbirliği içerisinde, sanayi ticaret odaları, meslek örgütleri ve sivil toplum örgütleri ile birlikte iş dünyasının ihtiyaç alanları belirlenerek buna göre eleman yetiştirilmesi sağlanmalıdır.

Adeta küçük bir köy haline gelen, küreselleşen dünyada milletlerarası münasebetlerde, bilim, sağlık, teknoloji v.b. alanlarda bilgi paylaşımında dil bilmenin öneminden dolayı yabancı dil bilme oranının yükseltilmesi sağlanmalıdır.

Kur'an-ı Kerim, Arapça, hadis, ilmihal ve siyer dersleri ilköğretim birinci sınıftan itibaren ders olarak okutulmalıdır. Bu konuda ehil kurum ve kuruluşların desteklerinden istifade edilmelidir. Bu alanda çalışma yapan sivil kuruluşların önündeki engeller kaldırılmalıdır. Camilerin eğitimdeki fonksiyonundan azami derecede istifade edilmelidir. Özel eğitim ve öğretim kurumlarının açılması serbest olmalıdır.

Medeniyetimizin gelişmesinde medreselerin rolü çok büyüktür. Bu sebeple eski medreselerimiz restore edilip onarılmalı, medrese eğitiminde geçen süre zorunlu eğitim süresinden sayılmalıdır. Buralardan mezun olan öğrencilere belli sınavlardan geçtikten sonra denklik diploması verilmelidir.

Din ve edebiyat alanında şaheserler bırakmış olan âlimlerimizin hayatlarına ve eserlerine ders kitaplarında yer verilmelidir.

Devleti oluşturan halkların dilleri resmi olarak tanınmalıdır. Herkesin kendi ana diliyle eğitim yapması için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Zorunlu karma eğitimden vazgeçilmeli, isteyen aileler çocuklarını yüksek öğrenim dâhil eğitimin her kademesinde erkek veya kız okullarında okutabilmelidir.

Eğitim kurumlarında okul aile birlikleri etkinleştirilmelidir. Velilerin eğitim-öğretim süreçlerine aktif katılımı ile denetlenebilir eğitim modeli geliştirilmelidir.

Engelli bireylerin eğitim ve öğretim hakkında yararlanabilmeleri için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Yıllardır ÷lke insanımıza ve özellikle kızlarımıza kâbus dolu günler yaşatan başörtüsü yaşağının tamamıyla kaldırılarak, her kademedeki eğitim kurumlarında bulunan eğitimci ve öğrenciler diledikleri şekilde örtünebilmelidirler.

Yükseköğretime geçiş sınavında fırsat eşitliği sağlanmalıdır. Öğrencilerin burs imkânlarından azami derecede faydalanmasına yönelik fonlar oluşturulmalıdır. Müsadere edilen şeyler eğitim bursu için kaynak olarak kullanılmalıdır.

Yükseköğretim öğrencilerinin ihtiyaçları dikkate alınarak yeteri kadar kız-erkek ve evli yurtları oluşturulmalıdır.

YÖK kaldırılarak üniversiteler, akademik, idari ve mali yönünden özerk bir yapıya kavuşturulmalı, yükseköğretim kurumları arasında koordinasyonu sağlayan yatay bir organizasyon oluşturulmalıdır.

Üniversiteler asli hüviyetlerine büründür÷lerek, öğretim elemanları ve öğrenciler üzerinde baskı ve dayatmaların bulunmadığı kurumlar haline getirilmelidir.

Her kademedeki ve alanda özel eğitim ve öğretim kurumlarının açılması serbest olmalıdır. Vakıf üniversiteleri desteklenmelidir.

Yoksul öğrencilerin de kaliteli eğitim alması sağlanmalıdır. Üstün zekâlı öğrencilerin zaman kaybını önlemek için, özel eğitim programlarıyla çok daha kısa sürede yüksek öğrenime başlamaları sağlanmalıdır.

Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın ve çocuklarının inançlarına göre uygun eğitim ve öğrenim görmeleri için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Anadilde eğitim veren kurumlarda bütün dallarda eğitim ve öğretimi verebilecek kadroların yetiştirilmesi için üniversitelerde yeterli bölümler açılmalıdır.

2 - SAĞLIK

Vatandaşların sağlığının korunması devletin asli yükümlülüğüdür.

Bu çerçevede;

Hastalık oluşmadan önünün alınması için koruyucu sağlık hizmetlerinin yaygınlaşmasına önem verilmelidir. Anne ve çocuk sağlığı üzerinde önemle durulmalıdır.

İlaç sanayi ve sağlık sektörü sıkı denetim altına alınmalıdır. Sağlık hizmetlerinde rekabetin kuralları belirlenerek yolsuzlukların ve haksız kazancın önüne geçebilmek için yasal düzenlemeler hızla yapılmalıdır.

Hastanelerin sayısı arttırılmalı, hastaneler modern teknolojik imkânlarla donatılarak hizmet kapasitesi yükseltilmelidir. Hastalar, tedavi amacıyla büyük şehirlere gitmek zorunda bırakılmamalıdır.

Tıp alanında bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin yaygınlaşmasına önem verilerek destek fonları oluşturulmalıdır.

Tıp, eczacılık ve diş hekimliği fakülteleri ile sağlık meslek

okullarında okuyan öğrencilerin sağlık sektörü ile ilgili yeni gelişmeleri ve teknikleri öğrenerek yetişmeleri amacıyla yabancı üniversitelerle işbirliği geliştirilmeli, eğitim kalitesinin artırılması için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Sağlık eğitiminin dünya standartlarına göre yapılması sağlanmalıdır.

İlaç ve tıbbi ekipman sanayii desteklenerek, sağlık yatırımlarına yapılan teşvikler yeniden düzenlenmelidir.

İşyerlerinde meslek hastalıklarına karşı önleyici tedbirler alınması sağlanarak, trafik kazaları, iş kazaları ve ihmaller nedeni ile meydana gelen özürlülüğün engellenmesi için eğitim ve bilinçlendirme çalışmaları yapılmalıdır.

Sağlık sektöründe çalışan emekçilerin hakları yeniden düzenlenip, uluslararası standartlara uygun hale getirilmelidir.

İl ve ilçe merkezlerinde ihtiyaca yeter miktarda misafirhaneler kurularak, yaşadığı yerde tedavi imkânı bulamayıp başka şehirlere tedavi için giden hasta ve yakınları tedavi süresince bu misafirhanelerde barındırılmalıdır. Yeni yapılacak hastaneler, bünyelerinde misafirhane olacak şekilde projelendirilmelidir.

Sağlıklı gıda üretimine getirilen standartlar gözden geçirilmeli, genetiği değiştirilmiş gıda ürünlerinin satışı yasaklanmalıdır. Halkın çoğunluğunun Müslüman olduğu göz önünde bulundurularak helal gıda ve helal kesime dair düzenlemeler yapılmalıdır.

Standartlara uymayan ve sağlığa zararlı ürünleri piyasaya sürenler hakkında öngörülen cezalar caydırıcı olacak şekilde arttırılmalıdır.

3 - SOSYAL GÜVENLİK VE SOSYAL HİZMETLER

Sosyal güvenliği temel insani bir hak olarak görüyoruz. Herkesin beslenme, geçim, barınma, tıbbi bakım ve eğitim giderlerini karşılayacak sosyal güvenliğe sahip olma hakkı vardır.

İşsizlik, hastalık, sakatlık, dulluk ve yaşlılık gibi durumlarda insanların sefalete düşmemeleri için sosyal güvenliğin tesis ve temini devletin asli görevleri arasındadır.

Anne ve çocuğa özel bakım ve yardım yapılmalıdır. Çalışan çocuklu kadınların çalışma koşulları insan haysiyetine uygun hale getirilmelidir.

Sigortasız işçi çalıştırılmasının önüne geçilerek hem çalışanların hem de eş ve çocuklarının güvenceye kavuşmaları sağlanmalıdır.

Bakım ve tedaviye muhtaç özürülülerin bakım ve tedavileri kolaylaştırılarak özürülülerin tıbbi rehabilitasyonu sağlanmalıdır.

Yaşlılara ve muhtaçlara yapılan sosyal yardımların ödeme miktarı arttırılmalıdır. Bakıma muhtaç yaşlıların aile içinde bakılması teşvik edilmelidir. Özürülü çocuklarına ve yaşlılarına kendileri bakan aileler, vergi indirimine ya da doğrudan yardımlarla desteklenmelidir. Bu aileler çocuklarının eğitimi ve rehabilitasyonu için desteklenmelidir.

Sokak çocuklarının, kimsesiz yaşlıların ve evsizlerin barınma ve eğitim sorunları giderilmeli, gerektiğinde tedavileri yapılmalıdır. Kimsesiz çocuk ve yaşlıların bakımı için yurt ve huzurevleri sayıca arttırılmalı ve şartları iyileştirilmelidir.

Yaşlı ve aciz insanların sorunlarının giderilmesi için sivil toplum örgütleri ile işbirliği içerisinde çalışmalar yürütülmelidir.

Bireylerin ve toplumun sağlıklı bir şekilde gelişmesine hiz-

met eden dernek ve vakıf gibi sivil toplum kuruluşlarının çalışmalarına kolaylık sağlanarak, önlerindeki engeller kaldırılmalıdır.

4 - KADIN VE AİLE

Huzur ve barış ortamının sağlanması, manevi ve ahlaki değerlerle donatılmış bireylerin yetişmesi ile mümkündür. İnsanın ilk öğretmeni ailesidir, toplumu yetiştiren kadındır. Kadının hak ettiği yerde olması ve en asli vazifesini yerine getirebilmesi, sosyal politikamızın esasları arasındadır.

Kadının cinsel ve ekonomik istismarının önlenmesi, ona yönelik her türlü şiddetle mücadele edilmesi ve hak ettiği hürmeti görmesi öncelikli politikalarımızdandır.

Toplumun temeli ailedir. Toplumsal mutluluk, dayanışma, barış, sevgi ve saygının kaynağı ailedir. Evlenmek ve aile kurmak her erkek ve kadının en insani ve en temel hakkıdır.

Maddi imkânsızlıktan dolayı evlenemeyen gençlerin evlendirilmesi ve yuva sahibi olmalarının sağlanması sosyal devletin yerine getirmesi gereken temel görevlerdendir.

Evlilik ve aile kurumunun her yönü ile teşvik edilmesi ve desteklenmesi gereklidir. Aile yapısının korunması aslında toplumun ve geleceğimizin korunmasıdır.

Devlet aile kurumunu koruyan tedbirler almalıdır. Gayr-meşru yollardan meydana gelmiş nesil, toplum için felakettir. Örfümüze, değerlerimize ve kültürümüze uymayan batı tipi yaşam tarzının ürünü olan evlilik dışı ilişkiler, nesil emniyetini tehdit eden davranışlardır. Nesebi belli olmayan, anne-baba şefkatinden yoksun, dağılmış aile yapılarında büyüyen

çocuklar, devlet için de toplum için de sorun olacaktır. Merhametten, şefkatten yoksun bencil ve ferdiyetçi bir toplumun ortaya çıkmasına sebep olan evlilik dışı ilişkilerin önüne geçilmelidir.

Sorun yaşayıp boşanma seviyesine gelmiş eşler arasında sulhu sağlamak için arabuluculuk yapacak sivil toplum kuruluşlarına veya şahıslara imkân verilmelidir. Bu girişimler devletçe teşvik edilerek boşanma oranı düşürülmeli, toplumun aile yapısı korunmalıdır.

Bu genel esaslar çerçevesinde;

Kadının, çalışarak aile bütçesine katkıda bulunurken çocuklarını ve ailesini ihmal etmemesi için, çalışma hayatında gerekli yasal düzenlemeler ve iyileştirmeler yapılmalıdır.

Kadınlarla ilgili düzenlemeler yapılırken inanç ve toplumsal değerler göz önünde tutulmalıdır. Kadının fitratına uygun işlerde istihdamına dikkat edilmelidir.

Kadına ve çocuklara yönelik şiddet ve sömürünün engellenmesine yönelik caydırıcı uygulamalar ve hukuki düzenlemeler yapılmalıdır.

Toplumda boşanmayı arttıran her türlü yayın ve teşvik edici unsurların yanı sıra, boşanma sebeplerinin tespiti ve ıslahı için sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliğine gidilmelidir.

Genelevler kapatılmalı ve fuhşu önleyecek önlemler hızla alınmalıdır.

Bayanların okur-yazarlık oranı ve eğitim düzeyi arttırılmalı, bunun önündeki engeller kaldırılmalıdır. Okur-yazarlık oranının düşük olmasının en büyük sebebi olan başörtüsü ve te-settür serbest bırakılarak eğitim ve öğretim seviyesinin arttı-

rılması sağlanmalıdır.

Evlenmek ve yuva kurmak isteyen bireylerin yuva sahibi olmaları için Sosyal Yardımlaşma Kurumu'na kamu kaynaklarından ek fon ayrılmalıdır.

Yeni doğan çocuklar için aileye makul oranda katkı payı verilmelidir. Çocuğun bakım masraflarını karşılamada destek sağlanmalıdır.

Çocukları çalışmaya zorlayan sebepler ortadan kaldırılarak çocukların aile tarafından istismarı ve sokakta çalıştırılmaları engellenmelidir.

Uzun vadeli konut kredileri ile ailelerin ev sahibi olmaları sağlanmalıdır.

5 - GENÇLİK VE SPOR

Gençliğin korunması, topluma ve insanlığa faydalı bireyler olarak yetişmelerinin sağlanması, ahlaklı, bilgili ve sağlıklı yetişmeleri devletin öncelikleri arasında olmalıdır. Bu amaçla sivil toplum kuruluşları ve yerel yönetimlerle iş birliği yapılarak gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Gençlerin ruhsal, bedensel ve zihinsel gelişimini olumsuz etkileyen müstehcen ve pornografik yayınlar konusunda caydırıcı tedbirler alınmalı, bu hususlarla ilgili denetimler sıklaştırılarak medyanın eğitici yönde sorumluluk alması sağlanmalıdır.

Yurt dışında yaşayan gençlerimizin kendi inançlarına ve değerlerine yabancılaşmalarını ve asimile olmalarını engellemek üzere bu alanda faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşla-

ıyla ortak çalışmalar yapılarak gerekli tedbirler alınmalıdır.

Toplumun beden sağlığı için bütün yerleşim yerlerinde umuma açık ve ücretsiz açık ve kapalı alanları olan spor kompleksleri açılmalı, amatör spor teşvik edilmelidir.

6 - ENGELLİ VATANDAŞLAR

Bedensel veya zihinsel özünden dolayı hiçbir bireye ikinci sınıf insan muamelesi yapılmasına izin verilmemelidir.

Engelli vatandaşların kamu hizmetlerinden eşit şekilde yararlanmaları ve kimseye muhtaç olmadan toplumsal yaşama katılımları için gerekli koşulları yerine getirmek devletin temel görevleri arasındadır.

Yerel yönetimlerle işbirliğine gidilerek, engelli vatandaşların rahatça erişebilecekleri şekilde kentsel alanların, işyerlerinin, kamu ve özel bina giriş ve çıkışlarının düzenlenmesi gibi yapısal önlemler alınmalıdır. Bunun için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Engellilere ayrılan otopark yerlerinin yetersizliği göz önünde bulundurularak sayıları arttırılmalıdır.

Engelli vatandaşların sosyal yaşamlarını devam ettirirken hayatlarını kolaylaştırma amacıyla toplu taşıma istasyonları ve araçları revize edilmelidir.

Engelli vatandaşların toplumla bütünleşmelerini ve çalışma hayatına katılmalarını teşvik edici düzenlemeler yapılmalıdır. Engelli vatandaşların kamu sektöründe ve özel sektörde istihdamını zorunlu kılan yasaların etkin bir biçimde uygulanması sağlanmalıdır.

Özörlölere yönelik konut projeleri geliştirilmelidir.

Engelli olmanın getirdiği ek külfetlerden dolayı özörlü maaşında iyileştirmeler yapılarak, evde bakıma muhtaç tüm engellilere aylık yardımlar yapılmalıdır.

7- TUTUKLU VE HÜKÜMLÜ HAKLARI

Hapishane şartlarının düzeltilmesi ile tutuklu ve hükümlülerin onurlarını, bedensel, ruhsal ve sosyal haklarını güvence altına alacak düzenlemeler yapılmalıdır. Tutuklu ve hükümlüler, hapishaneden çıktıktan sonra sosyal, iktisadi ve kültürel hayata uyum sağlayabilmeleri için ilmi ve mesleki olarak eğitilmelidirler.

Evlü tutuklu ve hükümlülerin ayda en az bir günü aileleriyle birlikte geçirmesine imkân sağlanmalıdır.

Devlet, geçimini sağlamakta zorlanan tutuklu ve hükümlü ailelerine maddi yardımda bulunmalıdır.

Tutuklu ve hükümlülerden elektrik parası alınması uygulamasına son verilmelidir.

Hükümlünün cezaevinde yediği yemeğin iaşe bedelinin hükümlüden istenmesinden vazgeçilmelidir.

Hapishanelerde ayda bir yapılan açık görüşün süresi arttırılmalıdır.

Tutuklu ve hükümlüler, ailelerinin ikamet ettiği yerlere en yakın olan hapishanelerde kalmalıdır. Tutuklu ve hükümlü ile birlikte ailesinin de kolektif bir şekilde cezalandırılması anlamına gelen uzak yerlere sürgün uygulamasından vazgeçilmelidir.

Bakıma muhtaç ve sürekli hastalığı olan tutuklu ve hükümlülerin, denetimli serbestlik hükümleri gereğince cezalarını evlerinde çekmeleri sağlanmalıdır.

İnsanlık onurunu ayaklar altına alan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası uygulaması özel infaz rejimiyle birlikte ortadan kaldırılmalıdır.

8 - KÜLTÜR VE SANAT

Kültürel ve ahlaki yozlaşma, inanç düşmanlığı, şiddet ve müstehcenlik unsurlarının ön plana çıkarılması ile mücadele edilmelidir.

Değerlerimize ve ahlaka aykırı olmayan kültür ve sanat etkinlikleri teşvik edilmelidir.

Kütüphaneler yaygınlaştırılmalı, kültür merkezleri atıl olmaktan çıkarılıp rahatça kullanımı sağlanmalı, bunun için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Kitap okuma alışkanlığının kazandırılması için teşviklerde bulunulmalıdır.

İnternet ortamında kütüphanecilik geliştirilmeli ve halkın hizmetine sunulmalıdır.

Devletin tiyatro ve sinema gibi kültür sanat faaliyetlerine desteği, projeler bazında olmalıdır.

Medyada kültür, sanat ve eğitici programların yaygınlaşması özendirilmelidir.

İnsanlığın ortak değeri olan kültür mirasının korunması için gerekli tedbirler alınmalıdır.

9- YAZILI - GÖRSEL BASIN VE HABERLEŞME

Özgür haber alma ve düşüncelerini yansıtmaya, temel insani haklardan biridir. Vatandaşın haber ve bilgi edinme özgürlüğü korunurken bireyin özel hayatına müdahale edilmesine müsaade edilmemelidir.

Özel hayatın ve haberleşmenin güvenliği ile ilgili her türlü yasal tedbir alınmalıdır.

Doğru bilgi ve haber alma hürriyetinin korunması, basın ve iletişim özgürlüğünün sağlanması için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Yazılı ve görsel basın sektöründe tekelleşme ve kartelleşmeye fırsat verilmemelidir.

Medyayı denetleyen RTÜK'ün medya üzerinde siyasî baskı aracı olarak kullanılmaması için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Haberleşme sisteminin çağdaş standartlara kavuşturulabilmesi için kullanıcıya alternatif seçim imkânı sağlayan, ucuz, kaliteli ve güvenli hizmet sunan telekomünikasyon, radyo, televizyon ve bilgi ağlarının kurulması ve yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.

10 - BİLİM VE TEKNOLOJİ

Kalkınma ve toplumsal refah açısından bilim ve teknoloji çok önemlidir. Bilim ve teknolojiyi, ekonomik ve toplumsal faydaya dönüştürmek, küreselleşen ve büyüyen dünya pazarlarında rekabetçi bir ekonomiye sahip olabilmek için araştırma ve geliştirme faaliyetleri ekonomi politikalarının merkezinde olmalıdır.

Araştırma Geliştirme harcamalarına Devlet bütçesinden ayrılan pay arttırılmalı, uygulanacak teşviklerle özel sektörün bu alandaki çalışmalarına daha fazla ağırlık vermesi sağlanmalıdır.

Okul ve üniversiteler teknolojinin son imkânlarıyla donatılarak bilim yuvaları haline getirilmelidir.

Yeni teknolojilerin yurda bir an önce getirilmesi sağlanmalı, Üniversite ve sanayi işbirliği gerçekleştirilmelidir.

11- ŞEHİRLEŞME VE KONUT

Sağlıksız ve çarpık şehirleşme yerine şehirlerin, insanların özlemini çektiği yaşanabilir ferah mekânlar olması öncelikli amacımızdır.

Plansız şehirleşmeye, depreme dayanıksız ve kaçak yapılaşmaya engel olunmalıdır.

Şehirlerin altyapı sorunları çözüme kavuşturulmalı, büyükşehirlerde yeraltı ulaşım projeleri özendirilmeli ve desteklenmelidir.

Şehir içinde halkın dinlenmesi ve spor yapabilmesi için yeşil alanların ve meydanların sayısı insanların sağlıklı ve rahatça yaşayabileceği sayıya ve niteliğe kavuşturulmalıdır.

Büyük şehirlerin ulaşım sorunlarının çözümü için toplu taşıma araçlarının kullanımı ve raylı sistem uygulaması yaygınlaştırılmalı ve özendirilmelidir.

Tarihi mirasın, kültürel değerlerin korunması için fon ayrılmalı ve toplumsal bilinç geliştirilmelidir.

Şehir ile ilgili alınacak kararlara halkın ve sivil toplum kuruluşlarının katılımı sağlanmalıdır.

12-TRAFİK

Trafikte can ve mal kaybının önüne geçebilmek için ilköğretimden başlayarak bir eğitim ve bilinçlendirme programı hayata geçirilmelidir.

Nüfus yoğunluğu fazla olan şehirlerde raylı toplu taşıma sistemleri yaygınlaştırılmalı, ulaşım güvenliğinin sağlanması ve nakliye maliyetlerinin düşürülmesi için hızlı tren tüm yurttta yaygınlaştırılmalıdır.

Mevcut bölünmüş yol ve otoban projeleri hızla tamamlanmalı, yenilerinin yapımına başlanmalıdır.

Devlet bütçesine mali finansman katkısı olsun diye sürücülere ceza kesilmemelidir. Trafik kontrolü yapan emniyet personeli, asıl görevleri olan muhtemel kazaları önlemek ve trafik kuralları konusunda toplumu eğitmek esasından sapılmaması için hizmet içi eğitime tabi tutulmalı ve keyfi cezalandırmaların önüne geçebilmek için yeterli denetim yapılmalıdır.

Zaman ve yakıt israfının ve trafikte yığılmanın önüne geçebilmek için sinyalizasyon sistemlerinin trafik yoğunluğuna göre davranış gösterebileceği modern teknikler kullanılmalı, yerel yönetimlere bu konuda finansman desteğinde bulunulmalıdır.

Bisiklet kullanımı özendirilmeli, şehirlerde bisiklet yollarının ayrı bir yol haline getirilmesi sağlanmalıdır.

13-ULAŞIM

Karayolu trafiğini azaltmak ve yol güvenliğini sağlamak amacıyla, yük ve yolcu taşımacılığında demiryoluna ve denizyoluna ağırlık verilmelidir. Hava ulaşımında uçak ve sefer sayısı arttırılmalı, demiryolu taşımacılığının daha güvenli ve hızlı hale getirilmesi için raylı sistemler çağdaş standartlara getirilmelidir.

Ulaşım güvenliği ve taşıma maliyetlerinin düşürülmesi için hızlı tren tüm yurttta yaygınlaştırılmalıdır.

Havaalanlarının kapasite ve standartları yükseltip özel havacılık işletmelerinin kurulması özendirilmelidir.

İlçe, belde ve köy yollarının alt yapıları, artan taşıt trafiğine uygun hale getirilmeli ve standartları yükseltilmelidir.

Ticari ve ekonomik hayatı canlandırmak, ulaşımı kolaylaştırmak ve insani münasebetleri arttırmak için gerekli her yerde köprü ve yollar yapılmalıdır.

14-ÇEVRE

İnsan sağlığı için doğal kaynakların korunması ve çevre kirliliğinin engellenmesi temel amacımızdır.

Çevre konularında faaliyet gösteren sivil toplum örgütleri ile işbirliğine gidilmeli ve yerel yönetimleri yetkin kılacak yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Doğayı ve çevreyi koruyan politikalar temel alınmalıdır. Yasal alt yapı oluşturularak yeşil alanların imara açılması ve tarım alanlarının amaç dışı kullanımı ve verimli tarım alanlarının

sanayide kullanımı engellenmelidir.

Küçük yaşlardan itibaren çevre bilinci kazandırmak için ilköğretim müfredatına çevre ile ilgili bir ders konulmalıdır. Toplumda gerekli duyarlılık ve bilinci geliştirmek için eğitim çalışmaları yapılmalıdır.

Topluma zarar veren, çevreyi kirleten ve doğal dokunun bozulmasına sebep olacak sanayileşmeye, istihdam ve ekonomik kaygılar nedeniyle izin verilmemeli ve sanayileşmeden kaynaklanan çevre kirliliğini engellemek amacıyla endüstriyel atıkların kontrol altına alınması için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Deniz ve çevre koruma konularında meslek odaları ve sivil toplum örgütleri ile işbirliği yapılmalıdır.

Çöp ve atık suların miktarı arttıkça, çevreye ve havaya verdikleri zarar da artmaktadır. Öncelikle büyük şehirlerde yerel yönetimlerle işbirliğine gidilerek katı atık ve kirli su arıtma tesisleri kamu kaynaklarından fon ayrılarak bir an önce yapılmalı, mevcut projeler bir an önce tamamlanmalıdır.

Erozyon bölgelerinde ağaçlandırmaya ağırlık verilerek çölleşmeye ve toprak kaybına engel olunmalıdır.

15- TURİZM

Turizmi, sadece ekonomiye katkı sağlayan bir sektör olarak değerlendirmemekteyiz.

Turizmi, yeryüzü insanları arasında dostluğun gelişmesine, ayrıca insanların birbirlerini tanımaları ve her türlü insanlık mirasını paylaşmaları için bir vesile olarak görmekteyiz.

Bu amaçla;

Kongre ve fuar turizmi yaygınlaştırılmalı, bu sahada faaliyet gösteren şirketler ve seyahat acenteleri ile işbirliğine gidilerek kendilerine gereken destek verilmelidir.

Suudi Arabistan'ın kota uygulamasından dolayı hac farizalarını yerine getirmek isteyen Müslümanların çoğu senelerce beklemektedir. Ülkemize verilen kotanın arttırılması ve hacılarımıza her türlü kolaylığın sağlanması için Suudi Hükümeti ile en üst düzeyde görüşmeler yapılarak bu kotanın arttırılması sağlanmalıdır.

Turizm geliri uğruna ahlaksızlığın yaygınlaşmasına ve fuhşa izin verilmemeli, toplumun genel ahlakının korunması için gerekli tedbirler alınmalıdır. Daha çok inanç turizmine yatırım yapılmalıdır.

Dışarıdan gelen turistlerin ülkede döviz bırakma potansiyelleri göz önünde bulundurularak turizme hep tek yönlü bakılmış ve başka ülkelere turist olarak giden vatandaşlarımızın sıkıntıları göz ardı edilmiştir. Turizm politikasında vatandaşlarımızın gittikleri ülkelerde insan onuruna yaraşır bir muamele görmesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Yurtdışına gidecek vatandaşlarımızın vize uygulayan ülkelere kolaylıkla vize alabilmeleri için söz konusu ülkelere anlaşmalar yapılarak vatandaşlarımızın rahatça seyahat etmeleri sağlanmalıdır.

Turizm uğruna yeşil alanların betonlaşmasına izin verilmemeli, doğal yapının korunmasına özen gösterilmelidir.

G- SONUÇ

İnsanlığın içine düşürüldüğü manevi buhrandan, maddi yoksunluklardan, ezilmişlik ve dışlanmışlıklardan kurtuluşunun, ancak özüne ve fitratına dönmesi ile mümkün olduğuna inanarak:

- İyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak,
- Bizi biz yapan insanî ve İslamî değerleri yeniden ihya etmek ve yaşanılır kılmak,
- Toplumsal huzuru ve barışı sağlamak,
- Hak ve hürriyetlerin tanınıp kullanılması zeminini oluşturmak,
- İnsanları kula kulluktan ve ideolojilere kurban olmaktan kurtararak insanlara gerçek hürriyeti yaşatmak,
- Toplumun temel değerlerini siyasete taşımak ve hâkim kılmak,
- Toplumu sistemle değil, sistemi toplumun inanç değerleriyle uyumlu hale getirmek,
- Can, mal, ırz, akıl ve nesil emniyetini güvence altına almak,
- İncanın, izin verildiği ölçüde değil, gerektiği gibi yaşanmasını temin etmek,

- Bilgiyle hikmeti birleştiren ve fırsat eşitliğine dayanan bir eğitim sistemi oluşturmak,
- Ülke ekonomisini, geleceğimizi ipotek altına alan kapitalist küresel sermayenin boyunduruğundan kurtarmak,
- Sosyal adaleti sağlamak,
- Gelir dağılımındaki adaletsizliği ortadan kaldırmak ve refahı tabana yaymak,
- Kürt sorununu adalet temelinde çözerek, siyasi çıkarlara kurban etmenin önüne geçmek,
- Siyasi temsilden yoksun toplulukların temsilcisi olmak,
- Yargının adil, bağımsız ve tarafsız olmasını sağlamak,
- Dış ilişkilerin mihrine adaleti yerleştirmek, komşu ülkelerle iyi ilişkiler geliştirmek, dünya istikbarı ile iyi geçim uğruna zulme taraf ve seyirci olmamak,
- Düşünce farklılıklarını dışlayan ideolojik devlet anlayışından ve vesayetten arınmış, sistemi değil milleti önceleyen yeni bir anayasayı halkın katılımıyla yapmak,
- Din, vicdan ve örgütlenme özgürlüğüne saygılı ve tarafsız olmak, baskıcı ve sansürcü olmamak,
- İşkence ve kötü muamelenin hiçbir şekline müsamaha göstermemek,
- Üretime dayalı kalkınmayı esas alan; faiz, israf ve dış bağımlılığı önleyen bir ekonomik anlayış geliştirmek,
- Irkı, dini ve dili ne olursa olsun dünyanın dört bir tarafındaki mazlum ve mustaz'afaların yardımcısı ve hâmisî olmak,

- İslam âleminin yakınlaşmasını ve birliğini sağlamak,
- Başörtüsü ve tesettürü kamu ve özel alan ayırımı olmaksızın her alanda serbest kılmak,
- Engellilere, kadınlara ve diğer dezavantajlı gruplara pozitif ayrımcılık ve öncelik tanıyan sosyal politikalar uygulamak,
- Geleceğimiz ve ümidimiz olan gençliği; alkol, uyuşturucu ve zevk düşkünü bir sefahat gençliği olmaktan kurtarıp manevi değerlere bağlı, insanlığa faydalı bireyler olmalarını sağlayacak şartları oluşturmak,
- Toplumunu ifsat eden maneviyatsızlık ve ahlakî yozlaşmayla mücadele etmek,
- Siyasete erdem ve itibar kazandırmak

Hür Dava Partisi'nin gaye ve prensipleridir.

Çıkar, menfaat ve iltifat beklemezsiniz mükâfatını sadece Allah'tan bekleyerek Hak için, halkımız için, İslam Ümmetinin vahdete ermesi için, dünya halklarının kardeşçe yaşamaları için programımızda yer verdiğimiz amaçlarımızı varma noktasında başarının ancak Allah'ın dilemesi ile olacağını bilerek; bu inancı paylaşan, geleceğe dair endişesi olan, faziletli bir toplumun oluşturulması ve muhafazası için samimi çaba ve gayret sarf edecek herkes ile birlikte, bu yolda imkân ve takatimiz elverdiği ölçüde yürümeye azimliyiz.

**Davamız;
Hürriyettir,
Adalettir,
Hakkaniyettir,
Zulmün sona ermesidir,
Huzurdur,
Barıştır,
İnsanların kaynaşmasıdır,
Kardeşliktir...
Gayemiz sadece budur.**

**Bütün varlığımızla bu gaye için mücadele ediyoruz.
Bu gayretimizle Allah'ın huzuruna varmak istiyoruz.**

Bütün mücadelemiz budur.

**Adalet ve hakkaniyet üzere bir dünya özlemindeki
herkesi,**

Huzur ve barışla kalbi sevinç dolan herkesi

**HÜDA PAR'a
davet ediyoruz.**